

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Український Народний Союз, видавець „Свободи“, святкує своє 125 річчя

Рік 126, ЧИСЛО 35, П'ЯТНИЦЯ, 30 СЕРПНЯ 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 35, FRIDAY, AUGUST 30, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Прем'єр Б. Нетаньягу в Києві

Петро Часто

18-19 серпня Україну відвідав з дводенною офіційною візитом Прем'єр-міністр Ізраїлю Беніамін Нетаньягу. В наших традиційно уважних до українсько-ізраїльських стосунків колах відразу ж знайшлися незабуті конспірологічні версії. Мовляв, бач – не їхав, не їхав, а коли українці дружно обрали президентом своєї країни єврея, то негайно приїхав; відтепер чекаймо біди – будуть нами керувати сіонські мудреці. Оливи у вогонь таких настроїв піділлала в момент зустрічі біля літака ізраїльська Перша леді Сара Нетаньягу, сердито кинувши на землю кусник українського короваю. Тут уже що скажеш? Очевидне зневажання нашого національного звичаю.

Біди завжди треба чекати, коли суспільство, як от українське, покраєне вздовж і впоперек політично, релігійно, мовно, і це – не тільки з причини вічного російсько-імперського вгризання в тіло нашої нації, але величезною мірою ще й тому, що сама вона щось довго, щось задовго не спробує видвинути з-поміж себе великого провідника, здатного збудити в ній спасенну доцентрову силу, консолідувати її мислячий прошарок, підняти народну масу на рівень самоорганізації і самоповаги.

Тому й набиралась у цих останніх президентських виборах ціла отара кандидатів.

Збігає друге десятиріччя ХХІ ст, а Шевченкове слово залишається актуальним: „І день іде, і ніч іде. І голову схопивши в руки, дивуєшся, чому не йде Апостол правди і науки...“

А може, Бог має щодо України якийсь інший плян для її порятунку? Як казав один давній християнський мислитель, нація – це не те, що ми про неї думаємо в часі, а те, що Бог думає про неї у вічності.

Справді, прем'єр Б. Нетаньягу останній раз приїздив до Києва в далекому 1999 році. За цей же час Москву він відвідував понад 10 разів. Але в цьому є вповні зрозуміла політична логіка: в Ізраїлі замешкує понад мільйон російськомовних єврейських репатріантів з республік колишнього СРСР. Погодьмося, їхні голоси щось таки значать під час виборів. Значать й особисто для Б. Нетаньягу, одного з найвидатніших і найпопулярніших політиків сучасного Ізраїля. Вся його біографія – самовіддане служіння своїй батьківщині. Син професора і сам високоосвічений інтелектуал, з дипломами Масачусетського технологічного інституту та Гарвардського університету, він захищав рідну країну зі зброєю в руках, включно з героїчним, описаним у багатьох книжках визволенням пасажирів захопленого терористами

(Закінчення на стор. 19)

Україна святкувала 28-ту річницю Незалежності

Попереду колони йшли матері і дружини загиблих бійців. (Фото: Микола Лазаренко, Прес-служба Президента України)

КИЇВ. – Урочисті заходи розпочалися з хвилини пам'яті Героїв „Небесної сотні“ і церемонії покладання квітів на місці загибелі учасників Революції Гідності. Президент України Володимир Зеленський з дружиною Оленою поклали квіти до меморіалу. Президент В. Зеленський виголосив промову на Алеї Героїв „Небесної сотні“. Прозвучали 100 ударів дзвону, що символізували удари сердець загиблих. Їх

також підхопили усі міста України. Президент В. Зеленський відзначив державними нагородами 58 українських військовослужбовців.

На Майдані Незалежності піднято Національний прапор, а військовий хор виконав Гімн України. Співала Тіна Кароль на даху Національної музичної академії ім. Петра Чайковського.

(Закінчення на стор. 16)

Виставка розповіла про Маркіяна Паславського

Ганна Шеляг

КИЇВ. – 17 серпня в Музеї української діаспори відбулося відкриття виставки „Нью-Йорк – Іловайськ: вибір“, присвяченої пам'яті Маркіяна Паславського.

Виставку організували Музей української діаспори, Музей Революції Гідності та Добровольчого батальйону „Донбас“, в якому воював М. Паславський. На цей урочистий захід з

(Закінчення на стор. 12)

Відкриття виставки в дворі музею. (Фото: Богдан Пошивайло)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Мінімальна платня зростає втричі

КИЇВ. – Мінімальна заробітна платня в Україні за три роки зростає в три рази і наразі становить 4,173 грн. на місяць. Про це сказав 23 серпня Міністер соціальної політики Андрій Рева. Зростання мінімальної платні привело до зростання середньомісячної платні в Україні у два рази. Вона становила у першій половині цього року 10,027 грн. на місяць. Уряд прийняв рішення про підвищення заробітної платні 3 млн. працівників у бюджетній сфері та грошового забезпечення військовослужбовців. („Укрінформ“)

■ Зустрілися ветерани й добровольці

КИЇВ. – 23 серпня відбувся II Міжнародний ветеранський та волонтерський форум „Там, де ми – там Україна“. Гімн України заспівала Каріна Ридзанич – донька десантника 81-ої аеромобільної бригади старшини Максима Ридзанича, що останнім зі своєю групою виходив з Донецького летовища 24 січня 2015 року і загинув 20 березня того ж року. У форумі брали участь представники влади та державних установ, міжнародні фахівці зі США та Грузії, які займаються питаннями соціального захисту, реабілітації та підтримки ветеранів та членів їхніх родин. Міністерство у справах ветеранів вело пряму трансляцію з форуму. („Укрінформ“)

■ Відкрили пам'ятник загиблим

МАЛИН, Житомирська область. – 26 серпня у місті відкрили пам'ятник землякам-військовим, які загинули під час військових дій на Донбасі. У парку Героїв російсько-української війни відбулося освячення пам'ятника. На пам'ятнику викарбувані імена дев'ятох загиблих військових. Меморіал виготовили та встановили за гроші добровольців, які того дня отримали відзнаки й подяки. („Укрінформ“)

■ Заробітчани купують житло

КИЇВ. – Українські заробітчани активно вкладають гроші в нерухомість. Минулого року трудові мігранти, а їх щонайменше 5 млн. осіб, надіслали або привезли в країну рекордні 14.4 млрд. дол. Українським банкам заробітчани переважно не довіряють, а тому дедалі частіше витрачають збереження на купівлю житла. У Львові місцеві будівельні компанії кажуть, що заробітчани – серед основних покупців житла в міських багатоповерхівках. Розширюється географія регіонів, з яких походять трудові мігранти. Якщо раніше на роботу за кордон їхали переважно мешканці західної України, то тепер заробітчани чимало і зі сходу. („Financial Times“)

■ Фільм висунули на Оскара

КИЇВ. – Український Оскарівський комітет 23 серпня висунув на найпрестижнішу нагороду в кінематографії фільм „Додому“ режисера Нарімана Алієва з Ахтемом Сеїтаблаєвим у головній ролі. Це стрічка про кримськотатарську родину, про повернення додому та про те, як тяжкі часи об'єднують людей. Світова прем'єра стрічки відбулася 22 травня 2019 року на 72-му Каннському кінофестивалі, де вона брала участь в конкурсній програмі „Особливий погляд“. На 15-му Міжнародному кінофестивалі в Букарешті стрічка отримала головну нагороду за найкращий фільм, а на Одеському кінофестивалі цього року – нагороду „Золотий Дюк“. (BBC)

■ Кари для водіїв набули чинності

КИЇВ. – 22 серпня завершився термін, у який власники авт з чужоземною реєстрацією мали можливість законно їх розмитнити і зареєструвати. Далі, згідно із законом, власникам таких авт загрожувала кара до 170 тис. грн. і навіть конфіскація авт. Проте напередодні в Адміністрації Президента заявили, що у перший день роботи нової Верховної Ради депутатам буде представлений законопроект, що дозволить відкласти запровадження кари ще на три місяці. (BBC)

Провід СКУ зустрівся з Президентом України

Делегація Світового Конгресу Українців на зустрічі з Президентом України Володимиром Зеленським. (Фото: Прес-служба Президента України)

КИЇВ. – 23 серпня провід Світового Конгресу Українців (СКУ) зустрівся з Президентом України Володимиром Зеленським для обговорення подальшої співпраці щодо відстоювання інтересів України у світі та розбудови ефективних зв'язків діаспори з Україною. На зустрічі було узгоджено головні напрямки та наступні кроки щодо підтримки України на міжнародному рівні, забезпечення економічного розвитку та зростання іноземних інвестицій, як також суттєвого вдосконалення законодавства України щодо посилення культурних, соціальних і політичних прав закордонних українців та сприяння поверненню їх в Україну. Сторони домовились про спільні дії стосовно реалізації євроінтеграційних та євроатлантичних прагнень України, укріплення міжнародної коаліції у протидії російській агресії, продовження реформ в Україні, утвердження позитивного образу України у світі, захисту та підтримки української мови в Україні та у світі, розширення міжнародного визнання Голодомору

геноцидом українського народу.

„СКУ вдячний Президенту України Володимиру Зеленському за те, що приділяє багато уваги співпраці між діаспорою та Україною, та визнанню Голодомору геноцидом у світі, – заявив Президент СКУ Павло Грод, – Ключові зусилля України у розвитку тісної співпраці з НАТО та ЄС, економічне, культурне та інформаційне утвердження України у світі, протидія безпечним ризикам для України, що включають можливість послаблення міжнародних санкцій та завершення будівництва газопроводу „Північний потік-2“ потребують всебічної підтримки СКУ на міжнародному рівні“.

„Зараз важливий момент коли є нагода покращити стратегічне партнерство між Україною і Сполученими Штатами Америки, налагодити ефективний діалог між президентами двох країн“ – відзначив Віце-президент СКУ та Президент Українського Конгресового Комітету Америки Андрій Футей. (СКУ)

Світ вітає Україну

За повідомленнями Міністерства закордонних справ України привітання до Дня Незалежності України надіслали Королева Великобританії Єлизавета II та Прем'єр-міністр цієї країни Борис Джонсон, Президент США Дональд Трамп і Державний секретар США Майк Помпео, Президент Франції Емануель Макрон, Міністерство закордонних справ Румунії, колишній Президент Литви Даля Грибаускайте, міністри закордонних справ Литви і Латвії Лінас Лінкявічус та Едгар Рінкевич, ряд провідників інших країн.

Прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо: „Протягом поколінь канадська українська громада, яка нині налічує понад 1.3 млн. осіб, вплела себе у наше національне полотно. Через свою розвинену мову, культуру та традиції українські канадці змінили та продовжують змінювати нашу країну на краще. Глибокі та тривалі родинні та дружні зв'язки разом із нашими спільними цінностями – в осерді міцних відносин між Канадою та Україною“.

Посол Німеччини в Україні Анка Фельдгузен: „Дорогі друзі, щиро вітаю вас з Днем Незалежності! Україна близька моему серцю. Вам є чим пишатися. А зв'язки між Україною та Німеччиною дуже тісні“.

Посол Держави Ізраїль в Україні Джоел Ліон: „Україно! Це твій день народження. Хоча я не приніс тобі торт, зате Прем'єр-міністр Ізраїля отримав від вас надзвичайно теплий прийом. Ви чудові та добрі люди“.

Міністер закордонних справ Грузії Давид Залкаліані: „Вітаємо Україну з Днем Незалежності! Ми стоїмо разом за свободу й територіальну цілісність наших держав, а також за їх європейське майбутнє“.

Світовий Конгрес Українців: „Коли ми відзначаємо 28-ту річницю Незалежності України від радянсько-російської окупації, народ України знову змушений захищати свою батьківщину від військової агресії Росії. Захищаючи свою країну, український народ надалі демонстрував свою відданість демократії та верховенству права під час останніх президентських і парламентських виборів. Економіка України продовжує зростати, і ми маємо запевнення новообраного президента, що він прискорить темп реформ. У День Незалежності України ми схилиємо голови з вдячністю вшановуючи тих, які полягли, і тих, які продовжують захищати свободу України. СКУ разом із своєю мережею у понад 60 країнах стійко стоїть поруч українського народу у зміцненні та консолідації суверенітету, незалежності та територіальної цілісності України.“

СКУ також вітає членів своєї Ради директорів, які були нагороджені державними відзначеннями Президента України за вагомий особистий внесок у зміцнення міжнародного авторитету України, розвиток міждержавного співробітництва та плідну громадську діяльність. Орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня нагороджено

(Закінчення на стор. 16)

Виступ Президента України на святкуванні Дня Незалежності України

Дорогі українці!

Кожен мій ранок починається з sms-повідомлення. Це sms від Генерального штабу. За минулу добу обстрілів – сім, втрат – дві. Цифри можуть бути різними, але тільки одна робить ранок добрим. Це – нуль. Обстрілів – нуль. Втрат – нуль. І давайте для початку подякуємо тим, завдяки кому ми можемо сьогодні бути тут, під яскравим сонцем і чистим блакитним небом. І щоб ці оплески почули наші захисники, які зараз на сході країни захищають Україну. Завдяки вам ми відзначаємо сьогодні 28-му річницю з Дня Незалежності.

Хоча не зовсім правильно казати, що Україні – 28. Адже до 1991 року ми встигли чимало. Відбулося хрещення Київської Русі, Іван Федоров видав у Львові „Апостол“, засновано Києво-Могилянську академію, козаки на чолі з Богданом Хмельницьким та Іваном Сірком підкорили фортецю Дюнкерк, на світ з'явилася Конституція Пилипа Орлика. Україна була однією із засновниць ООН, а Сергій Корольов зробив вагомий внесок у підкорення космосу людством. Це – лише декілька важливих подій яскравої історії нашої багатовікової та, водночас, молоді країни.

Ну а сьогодні ми відзначаємо, мабуть, найважливіший день у житті держави. День, коли вона здобула незалежність.

Сьогодні вже сформувалося ціле покоління, народжене в незалежній Україні. Для них це нормальний стан речей. Для них не може бути по-іншому. І це прекрасно. Бо це покоління – наша ментальна опора. Опора свободи, демократії та розвитку. Вони мислять інакше, вони думають сучасно, а значить – Україна рухатиметься тільки вперед.

Разом з тим, ми з вами не повинні забувати, що Незалежність не з'явилася за помахом чарівної палички. Активна боротьба за неї почала

Президент Володимир Зеленський під час паради з нагоди Дня Незалежності України. (Фото: Прес-служба Президента України)

ся понад 100 років тому. Тривала вона і в часи Радянського Союзу. Микола Руденко, Василь Стус, Петро Григоренко, В'ячеслав Чорновіл, Левко Лук'яненко, учасники Революції на граніті. Це неповний список тих, хто боровся за здобуття Незалежності. Хтось – ціною власної свободи, а хтось – ціною власного життя. Заради цього одного дня. 24 серпня 1991 року. І цей

(Закінчення на стор. 16)

ТОЧКА ЗОРУ

В. Путін погодиться лише з однією пропозицією В. Зеленського

Віталій Портников

На зустрічі президентів Франції та Росії Володимир Путін знову повторив умови, за яких можуть відбутися переговори очільників країн у „нормандському форматі“.

Це повна імплементація рішень, які нададуть автономію окупованим районам Донбасу і амністії ватажкам бойовиків. Якщо спростити ці умови російського керівника, ми побачимо, що В. Путін хоче збереження повного контролю над Донбасом (а, можливо, і розширення території контролю, адже не випадково ж він спрощує порядок видання паспортів). Так, Донбас номінально буде вважатися українською територією, але насправді буде державою в державі.

В. Путін хоче уникнути ситуації, при якій в разі врегулювання конфлікту територія Донбасу повернеться під контроль Києва. Але при цьому йому потрібно, щоб маріонеткові „політики“ окупованого регіону брали участь в управлінні Україною – ось навіщо йому потрібна амністія.

При цьому умови В. Путіна – то не умови закінчення війни. Це всього лише умови, на яких він згоден зустрітися у „нормандському форматі“. І вже зрозуміло, що ці умови не зміняться, тому що В. Путінові не потрібно їх змінювати.

Більш того, він може розраховувати, що західні учасники „нормандського формату“ чинитимуть тиск не на нього, а на українського Президента Володимира Зеленського. Тому що якщо і В. Зеленському, і Емануелеві Макрону для доведення своєї політичної спроможності потрібна зустріч в „нормандському форматі“, так нехай український і французький президенти і розбираються між собою. А В. Путін може почекати.

Не випадково досвідчена Ангела Меркель не бере участі у цьому балагані надій – вона пре-

красно усвідомлює його приреченість на невдачу. Е. Макрон поводить зовсім інакше, хоча і він вже став висловлюватися щодо самої можливості проведення зустрічі в „нормандському форматі“ більш обережно, ніж в недавньому минулому. Можливо, зустріч з В. Путіним у Форті Брегансон показала французькому президентові всю марність його зусиль щодо зміни позиції російського колеги.

Але залишається колега, чия позицію немов би можна змінити – український президент. Сам факт того, що Е. Макрон говорив про зміну влади в Україні як про якийсь „новий фактор“ у вирішенні конфлікту – так, ніби Україна не жертва, а учасник війни і закінчення конфлікту дійсно залежить від позиції її президента, а не від позиції вождя Росії – вже говорить про маніпулятивні підходи французького Президента і його готовність використовувати недосвідченість В. Зеленського для досягнення власних політичних цілей.

А в кулуарах Брегансону французькі дипломати розповідали журналістам про те, що В. Зеленський зробив якісь нові – і нікому поки що не відомі – пропозиції, з якими В. Путін може погодитися. І це доводить, що маніпуляції „доброзичливців Кремля“ на Заході не знають ніяких „червоних ліній“.

Тому що єдина пропозиція, яку В. Зеленський може зробити В. Путінові і з якою російський президент погодиться – це беззастережна політична і військова капітуляція України перед ворогом.

(„Еспресо ТВ“, 30 серпня)

Віталій Портников – український політолог, публіцист, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Керівники шахт крали гроші

КИЇВ. – 23 серпня Служба безпеки України (СБУ) викрила керівництво державних вугільних шахт на розкраданні понад 500 млн. грн. з державного бюджету. Протягом 2016-2019 років посадовці організували механізм розкрадання через процедуру державних закупівель шахтного обладнання. Заздалегідь визначеним підприємствам було перераховано гроші, які з використанням фінансових інструментів розподілялись між організаторами та учасниками протиправної оборудки. СБУ спільно з Генеральною прокуратурою України встановили, що устаткування шахт не оновлювалось, а лише час від часу ремонтувалось, через це суттєво знижувалась ефективність роботи підприємств та створювались загрози життю та здоров'ю працівників. („Укрінформ“)

Професорові виповнилося 100 років

ПОЛТАВА. – 26 серпня рідні, колеги й численні учні вітали доктора медичних наук, професора катедри внутрішньої медицини Української медичної стоматологічної академії і обласної клінічної лікарні Максима Дудченка зі 100-літтям. Нещодавно побачила світ його книга „100 років життя в боротьбі“. М. Дудченко народився у селянській родині на Дніпропетровщині, закінчив Ленінградську військово-медичну академію. Подавшись у відставку, полковник медичної служби М. Дудченко разом із сім'єю перебрався до Полтави, де заснував катедру внутрішніх хвороб при медичному стоматологічному інституті (нині академія). У харчуванні себе не обмежує, надхнення знаходить у роботі. („Укрінформ“)

Підпалили восьмирічного хлопчика

ДНІПРО. – 24 серпня на дитячому майданчику восьмирічного Кирила Яцуна облили бензином і підпалили, дитина отримала 35 відс. опіків тіла. Мама його виховує одна, тато дитини помер. Дитина перебуває в реанімації. Хлопчика прооперовано, проте на нього чекає ще низка операцій та реабілітація. („Укрінформ“)

Українець об'їхав весь світ

КИЇВ. – У вересні 2018 року київський юрист Костянтин Симоненко став першим українцем, який відвідав усі 193 країни світу. Відповідний диплом йому вручив представник Національного реєстру рекордів України. Шлях до мрії зайняв 10 років. За цей час К. Симоненко здійснив 737 авіоперелетів, а ще назбирав величезну колекцію тарілок – 942 з 210 країн та територій. Мандрівник розповів 26 серпня, як йому вдалося поєднувати подорожі з роботою та вихованням двох синів. (BBC)

Ракети проти ворожої бронетехніки

КИЇВ. – Цього року на лінії фронту Збройні сили України почали активно використовувати сучасні протитанкові ракетні комплекси українського виробництва „Стугна“. У підрозділі вже надійшло кілька тисяч таких ракет. Тільки за останній місяць за рахунок нових протитанкових засобів було знищено 26 укріплених точок і шість одиниць броньованої техніки, зазначив Міністер оборони Степан Полторак. Протитанковий ракетний комплекс „Стугна“ здатний пробивати бронеоб'єкти завтовшки 800 міліметрів. Максимальна дальність лету ракети – п'ять кілометрів. Щоб подолати цю віддачу їй знадобиться всього 25 секунд. (Радіо Свобода)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Франція хоче бачити поступ в Україні

ПАРИЖ. — Повернення Росії до країн „Великої сімки“ (G7) залежить від поступу на переговорах щодо миру в Україні. Це заявив 21 серпня анонімний високопосадовець французького дипломатичного корпусу. Він відповідав на заяву Президента США Дональда Трампа з 20 серпня, коли той заявив, що було би відповідно дозволити Росії повернутися до G7. Росія була вилучена з „Великої вісімки“ (G8) у 2014 році за анексію Криму від України. Франція очолює G7 цього року, а наступного року головування перебирають США. Французькі урядовці надіються, що вершинна зустріч провідників Росії, України, Франції та Німеччини – у так званому Нормандському форматі – зможе відбутися ще в цьому році. Останній раз вона відбулася у жовтні 2016 року. („Reuters“)

■ У Гонг-Конгу влаштували „живі ланцюги“

ГОНГ-КОНГ. — У Гонг-Конгу активісти боротьби за демократію в цьому автономному регіоні Китаю влаштували 23 серпня „живі ланцюги“ на вияв своєї солідарності і як заклик про міжнародну підтримку, а також у пам'ять про такі акції в окупованих СРСР державах Балтії 30 років тому. Демонстранти стали, взявшись за руки, вздовж трьох місцевих ліній метро, що простягаються на приблизно 25 миль. Протести тут спалахнули в червні з вимогами не ухвалювати законопроект місцевої влади, що міг призвести до видачі мешканців Гонг-Конгу для судів чи відбування покарань до решти Китаю. Після скасування законопроекту їхні учасники розширили вимоги, домагаючись відновлення повної демократії і незалежного розслідування зловживань поліції проти демонстрантів. Ці протести стали найбільшою кризою в Гонг-Конгу з часу переходу регіону під владу Китаю 22 роки тому і вважаються значним викликом для комуністичної влади в Пекіні. Тут зберігається демократичний лад із часів, коли ця територія була британською колонією до 1997 року. (Радіо Свобода)

■ Трамп усунув довг ветеранів-інвалідів

ЛЮїСВІЛ, Кентакі. — Президент Дональд Трамп 21 серпня цілковито усунув федеральний борг за освіту ветеранам-інвалідам. На 75-ій Національній Конвенції Американських Ветеранів (AMVETS) у Люїсвілі, Д. Трамп повідомив понад 2,000 присутніх делегатів, що підпише меморандум до Департаменту освіти, скасовуючи всі федеральні борги за навчання для ветеранів, котрі є повними й постійними інвалідами. Приблизно 25 тис. ветеранів-інвалідів скористають з цієї директиви. Пересічна сума їхньої позички на навчання є 30 тис. дол. Відразу після своєї промови президент підписав цей меморандум у присутності Секретаря освіти Бетсі DeVos, губернатора Мета Бевина та інших урядовців. Д. Трамп також повідомив, що уряд призначив 8.6 млрд. дол. на послуги для психічного здоров'я ветеранів. („USA Today“)

■ Стейти судять уряд щодо мігрантів

ВАШІНГТОН. — Рішення Департаменту Національної Безпеки (DHS) з 21 серпня про притримання нелегальних мігрантів на неозначений час викликало протести в багатьох ліберальних колах. Головні прокурори Каліфорнії та Масачусетсу Зейвер Бесера й Мавра Гілі, відповідно, очолили позов 19 стейтів, який був поданий 26 серпня проти федерального уряду, аргументуючи, що тривалий період притримання спричинить непоправну шкоду дітям та тим громадам, які їх приймуть після звільнення від федеральної опіки. Виконувач обов'язки секретаря DHS Кевин МекАллен заявив, що це нове правило має на меті втримувати родини разом, поки уряд розглядає їхні справи. Урядовці федеральної Іміграційної та митної поліції (ICE) кажуть, що приміщення для затриманих мігрантів надають їм надійний притулок, добре харчування, розвагу та освіту. Але критики кажуть, що затримані перебувають в незадовільних, нездорових і небезпечних обставинах, бо уряд не може собі дати ради з такою великою кількістю мігрантів. („USA Today“)

Свобода передбачає любов, служіння і відповідальність

Архiepиcкoп Бopиc Гудзяк, Митpoлoлит для українців-католиків в США, президент Українського Католицького Університету у Львові, 23 серпня надіслав до „Свободи“ вміщені нижче роздуми з нагоди Дня Незалежності України

Митрополит Борис Гудзяк

Створені на образ і подобу Божу, ми, люди, покликані бути вільними. Вільними як люди і спільноти, вільними як народи та країни.

Свобода є Божою волею. Свобода є Божим даром. Однак, так було у минулому і залишається досі, що для того, щоб отримати і зберегти цей дар, треба боротися. Часом ця боротьба є титанічною та трагічною, бо існують ті, хто зловживає своєю свободою і владою, щоб панувати та кривдити інших. Так буває у родинах, у спільнотах, і навіть у Церквах. У сучасному світі найбільше спустошення людству завдали ті, хто порушував свободу і гідність народів та держав, заперечуючи їхнє право на власну віру, культуру, мову, самовизначення. Заперечуючи саме право на існування. Терорами, етнічними чистками і навіть геноцидами, вони цинічно та безжально відбирали дар свободи, щоб поневоливати та контролювати. У ХХ ст. Україна була епіцентром насилля та тиранії, від яких страждали різні національні та релігійні спільноти: українці, поляки, євреї, кримські татари, роми.

28 років тому, після століть чужоземного панування, Україна здобула національну незалежність. Кожен українець, достатньо дорослий, щоб пам'ятати, мабуть, пригадує піднесення серпня 1991 року. Пригадуєте, де саме ви були у ці дні? У час пугчу і проголошення Незалежності України я був в Кембриджі, дописуючи другий розділ своєї дисертації. Це було довге спекотне літо. Я все ще живо пам'ятаю кадри повалення у Москві пам'ятника Феліксу-ві Дзержинському. Організатор червоного терору повис на крані. Ми ж „зависли“ на новинах: радісні телефонні дзвінки, фотографії величезного жовто-блакитного прапора, який внесли у залу засідань Верховної Ради. Я був настільки піднесений, що не міг сидіти на місці і побіг – та ні, полетів! – вздовж Чарльз Рівер. Після стількох років і страждань... СВОБОДА!

Мій народ нарешті вільний! Наша Церква вільна. Наша мова стала повноправною. Українська культура процвітає. Геноцидальна історія нарешті завершилася!

І так, і ні... адже і зараз в Україні триває війна... війна за свободу.

Проте, наша свобода реальна. Можливо, не ідеальна, не досконала, не повна. Стан економіки та соціальної справедливості далекий від бажаного. Тихий деспотизм пронизує судову систему. Корупція, особисті та спільнотні помилки і недоліки поневолюють. Скіль-

ки українців є рабами алкоголю, жертвами домашнього насильства. Скільки насилля зазнають діти. А ще більше людей страждають через бідність, погану систему охорони здоров'я, депресії та спричинений війною посттравматичний розлад. Держава та суспільство потребують реформ. Нам усім необхідне навернення, щоб ми могли захистити бідних, маргіналізованих, неповносправних, старих та ненароджених – від Карпат до Донбасу, від Чорнобиля до Ялти. Немає геноциду, але стільки людей покидають Україну – не з власної волі, а з необхідності.

Та все ж, жодна людина при здоровому глузді не стане заперечувати, що наш поступ у свободі реальний. Українці, не зважаючи на те, що все ще гинуть, захищаючи свою волю, насолоджуються нею як ніколи досі. Як ніколи досі ми вільні бути собою. Ми можемо подорожувати: поїхати зі своєї країни і повернутися. Без страху репресій і сорому можемо говорити і писати українською мовою. Ніколи не друкували стільки українських книжок, ніколи раніше українська культура не була такою різною і живою: література і мистецтво, музика і фільми, глобальна присутність в інтернеті. Свобода совісти і віросповідання безпрецедентні. Православні отримали автокефалію, греко-католики – ще вчора заборонені і загнані у катакомби – сьогодні присутні у кожному куточку країни та надихають столицю. Якщо дивитися глобально, то Україна єдина країна, крім Ізраїля, де президентом і головою уряду є політики єврейського походження. Кримські татари, тікаючи від окупаційного режиму, який тероризує їхній дім, знаходять притулок у Львові та Києві. Навіть волелюбні російські демократи мігрують до України, щоб тут жити і проповідувати свободи, відібрані у них на батьківщині.

Свобода стосується на лише ідентичності, культури та сфери духа. Ніколи раніше для українців не було стільки професійних та економічних можливостей. Ніколи не було стільки українських університетів, стільки нагод для росту. Ніколи побут українців не був настільки багатим. Ми ніколи не могли так беззастережно комунікувати та творити. Ми не могли так вільно обирати своїх представників. Це було немислимо у час здобуття незалежності, але зараз Україна є серед лідерів у сфері інформаційної технології. Продовжує зростати наша глобальна присутність і вплив. Країна і світ ніколи не були такими українськими.

З вдячністю ми згадуємо тих, хто був і є готовий віддати життя за нашу волю і гідність. Ми дякуємо також тим, хто прийняв свідоме рішення жити вільно, та надихає інших цінувати свою свободу.

Багато українців сьогодні задаються питанням: „Що ми повинні робити?“. Насамперед, не розпоршуймося: кожен з нас має намагатися чинити правильно завжди і всюди. Ми повинні навчати інших свободи своїм прикладом відповідальності. Отримуючи надхнення від найкращих, ми маємо піднімати тих, хто на низині, хто принижує свою гідність, хто тікає від відповідальності і приймає як належне свободу, здобуту високою ціною. Цей виклик не лише український. США – колиска сучасної демократії – та й інші країни також не завжди вміють спільно працювати заради необхідної зміни.

Сьогодні ми святкуємо незалежність від зла та гніту, від тих, хто вбиває тіло і душу, вихолощує історію та колонізує майбутнє. Проте наше свято не „проти“, не „від“. Незалежність – це позитивний вибір. Це не просто відділення чи відчуження. Ми не можемо позбутися залежності одне від одного. Ми не можемо „звільнитися“ від свободи, принципів, цінностей. Віддалення від Бога лежало в основі ідеології кожного геноциду ХХ століття. Ми повинні триматися правди, хай там що. Україна показала, що свобода здобувається великою ціною. Ми вдячні

(Закінчення на стор. 16)

ІНТЕРВ'Ю

Валерій Чалий: Зараз важливо не втратити темп у наших відносинах із Вашингтоном

Ярослав Довгопол
Укрінформ

Частина II

Американський напрям зовнішньої політики в останні роки залишався найважливішим для України в умовах російської агресії та проведення необхідних реформ. У Вашингтоні мають позитивне бачення подальшої взаємодії з новою владою в Україні. Зараз триває підготовка до зустрічі президентів Зеленського й Трампа, де має вирішитися подальше наповнення двосторонніх відносин. Водночас, готується призначення нового посла України в Сполучених Штатах. Про подробиці цих та інших питань Укрінформ поговорив з Послом України в США Валерієм Чалим, який невдовзі завершує місію в американській столиці. Інтерв'ю було розповсюджене Укрінформом 29 липня. (Перша частина – у попередньому числі „Свободи“).

Як у Вашингтоні зараз оцінюють політичну ситуацію в Україні, де пройшли президентські й парламентські вибори і відбувається повне переформування влади?

Тут існує таке бачення, що результати виборів в Україні, перемога нового Президента Володимира Зеленського з переважною підтримкою українців дали нове вікно можливостей для швидкого просування спільних ініціатив. Після того, як правляча партія отримала великий мандат довіри, з'явилися сподівання, що можна досягти швидких результатів з огляду на монопольний по суті контроль президента над парламентом і урядом.

Втім зараз більшу увагу почали звертати не тільки на форму, але й на підходи нової української влади. Якщо до форми є великий ентузіазм у США, то до деяких конкретних кроків з'явилось неоднозначне ставлення і певна обережність в оцінках. Тому завдання влади й дипломатії в США – зняти цю настороженість.

Одним із таких моментів було внесення законопроектів про нову люстрацію. Тут це фактично сприйняли як люстрацію людей, які були на Майдані, воювали в АТО, ветеранів, які прийшли на державні посади у важкі часи, а не тільки корумпованих політиків та чиновників. Думаю, в Сполучених Штатах на це будуть дивитися далі уважно, бо тут добре пам'ятають авторитарний режим Януковича й дуже насторожено сприймають безпідставні атаки на тих, хто зупинив агресію Росії і, по суті, зберіг цілісність України у важкі часи. В Америці дуже добре розбираються в цих деталях.

Я думаю, що цю настороженість можна зняти відповідними діями та меседжами і Президента України, і українського парламенту, і уряду. Сподіваюсь, цьому сприятимуть подальші інтенсивні контакти на різних рівнях. Чим більше контактів і зустрічей, тим краще пояснювати ситуацію і формувати спільні дії.

У одному з коментарів ви закликали Київ „не гаяти часу“ з призначенням нового посла, бо подібні павзи „не підуть на користь нашим зовнішньополітичним успіхам“. Що ви мали на увазі?

Це стосується більше нашої дипломатичної кухні. Багато часу йде на забезпечення роботи установи, кадрову політику, формування ефективної команди Посольства, налагодження та підтримання контактів із партнерами на всіх рівнях – і без призначеного посла це робити важче. Зараз нам вдалося сформувати дійсно потужну й ефективну команду. Але в умовах постійної ротації дипломатів керівництво цими процесами має бути безперервним.

Другий момент – це протокольні речі. Тобто посол має інший рівень доступу до певних зустрічей, тому що *chargé d'affaires* (тимчасово повірений у справах – ред.), за американським протоколом, навіть не може потрапити на деякі з них. Вручення копій вірчих грамот відкриває перше коло взаємодії. Але якщо ти не вручив вірчі грамоти президенту США, ти не потрапиш на зустрічі в Білий Дім, у Раду нацбезпеки – ніяк, просто за визначенням. Крім того, не кожний сенатор чи конгресмен буде зустрічатися з виконуючим обов'язки. Така традиція, так прийнято.

Але є ще одна суттєва причина: не можна втрачати темп. Нинішня команда в Посольстві по суті працює ефективно, але без лідерства, постійних дій і прямого зв'язку з Києвом неможливо забезпечити цю динаміку. Посол же має змогу напряму зв'язатися з президентом, спікером Верховної Ради України, переговорити з прем'єр-міністром, міністрами.

Тому потрібно, щоби призначення посла відбулося якомога швидше, і щоби ця людина мала дипломатичний досвід, нові ідеї, а головне – здатність досягати цілей, а також довіру та постійний і ефективний контакт із президентом.

Зараз готується візит президента Зеленського до Сполучених Штатів. Чи може процес ротації посла вплинути на його підготовку?

Одразу після президентських виборів в Україні Посольство сприяло організації візиту американської делегації на чолі з Міністром енергетики Ріком Перрі до Києва на заході з інавгурації. Ми також проявили ініціативу й отримали лист глави Білого Дому із запрошенням для президента Зеленського здійснити візит до Вашингтону. Але на початковому етапі через певні причин, які від нас не залежали, візит не відбувся, і зараз триває його підготовка. Тому, думаю, вистачить часу, щоби президента в США зустрічав уже мій наступник.

Буду відвертим, із певного моменту Посольство не займається змістовним наповненням візиту до США президента України. Ми допомагали організувати переговори представників президента в Вашингтоні, зокрема секретаря РНБО Олександра Данилюка та помічника президента Андрія Єрмака, які перебрали на себе питання підготовки візиту президента. Посольство виконує всі доручення, але очевидно, що питання по змісту візиту треба ставити тепер Офісу Президента.

Отже, наповненням візиту займаються в Офісі Президента України. Але ви, напевно, маєте знати, які питання мають бути винесені в

(Закінчення на стор. 12)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Сорос фінансує політичну діяльність

ВАШІНГТОН. — Відомий демократичний жертводавець Джордж Сорос створив новий комітет політичної дії (РАС), який служитиме центром розподілу його фондів на вибори США 2020 року. Федеральна виборча комісія (FEC) звітувала 31 липня, що Дж. Сорос вже вложив 5.1 млн. дол. у цей комітет, під назвою „Democracy PAC“. Дотепер це є найбільша сума від якого небудь жертводавця на ці вибори. Вона теж є вдвічі більша від суми, яку Дж. Сорос вклав на цей час у виборчому циклі 2016 року. Евентуально він пожертвував понад 20 млн. дол. для політиків Демократичної партії під час виборів 2016 року. Він також щедро підтримував кандидатів на місцеві вибори. У інтерв'ю минулого року для газети „Вашінгтон Пост“ Дж. Сорос сказав, що він не плянує включитися до правиборів, „тому що вони розділять Демократичну партію.“ („Politico“)

■ Росія відмовила візи двом сенаторам США

ВАШІНГТОН. — Демократичний сенатор з Коннектикута Крис Мирфі сказав 27 серпня, що Росія відмовилася дати йому візу. Він є членом Комітету закордонних відносин і плянував відвідати Росію в складі конгресової делегації, яка складається з демократів і республіканців. Останніми роками Росія постійно відмовляє візи законодавцям США, особливо тим, котрі вимагали санкцій на Москву за її агресію в Україні та втручання у вибори США. Того самого дня група найвищих за посадою демократичних сенаторів вислала листа до Президента Дональда Трампа зі своїми застереженнями проти повернення Росії до країн G7, вказуючи на інвазію Криму. Республіканський сенатор Ран Джансон з Вискансина сказав 26 серпня, що йому Росія відмовила візу в складі конгресової делегації. Від Посольства Росії на запит „Асоційтед Прес“ не отримано відповіді. Р. Джансон і республіканський сенатор Джан Барасо з Вайомінгу отримали візи відвідати Росію в 2017 році, але відкликали свою подорож після того, як член їхньої делегації, демократична сенаторка Джін Шагін з Нью-Гемшир не змогла отримати візи. („Reuters“, „Associated Press“)

■ Папа перестерігає перед націоналізмом

ВАТИКАН. — Папа Франциск заявив 9 серпня, що його турбує сучасна політична риторика, і що недавні політичні промови, які він чув „нагадують Гітлерових з 1934 року“. У інтерв'ю для туринської газети „Ля Стампа“ Папа сказав, що мігранти мусять інтегруватися в суспільство і що націоналізм є „настановою ізоляції“. („The Hill“)

■ США дозволять на ліки з Канади

ВАШІНГТОН. — Секретар Здоров'я та людських послуг (HHS) Алекс Азар оголосив 31 липня, що США вперше дозволять американцям легально й безпечно імпортувати дешевші ліки з Канади. Це є першим кроком до виконання передвиборчої обіцянки Президента Дональда Трампа з 2016 року. Він недавно підтримав новий закон Флориди, який дозволяє мешканцям стейту мати доступ до ліків з Канади за згодою Управління продовольства й медикаментів (FDA). („Associated Press“)

■ Польща будує музей на Вестерплате

ВАРШАВА. — Президент Польщі Анджей Дуда оголосив 2 серпня, що він підписав закон, який дозволяє урядові перебрати власність над місцевістю, де відбулась перша битва Другої світової війни, і збудувати там музей. Контroversія довкола руїн на півострові Вестерплате є викликана тим, що місцевий уряд Гданську є власником цієї території. Варшава каже, що Гданськ десятиліттями ігнорував це історичне місце, яке є джерелом національної гордості. Його відвідують сотні тисяч людей щорічно. Кожного року 1 вересня о 4:45 год. ранку, на Вестерплате відзначають той момент, коли німецький військовий корабель обстріляв польський військовий склад, розпочинаючи війну в 1939 році. Польська залага, в складі приблизно 200 чоловік, відбивала атаку впродовж сімох днів, аж поки не була змушена піддатися. („Associated Press“)

Нагороджені закордонні українці

КИЇВ. – 23 серпня Президент України Володимир Зеленський підписав указ про відзначення державними нагородами України громадян іноземних держав за вагомий особистий внесок у зміцнення міжнародного авторитету України, розвиток міждержавного співробітництва, плідну громадську діяльність. Зокрема орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня нагороджено Павла Ірода – президента Світового Конгресу Українців (СКУ), Євгена Чоля – президента СКУ у 2008-2018 роках, орденом „За заслуги“

III ступеня Миколу Кочергу – президента Фундації Голодомору-геноциду з Чикаго, відзнакою Президента України – Хрестом Івана Мазепи Анну Кісіль – віце-президента СКУ, президента громадської організації „Четверта хвиля“ (Канада), Юрія Клофаса – українського тележурналіста, телепродюсера, громадського діяча (Канада), Любомира-Ярослава Луцюка – історика, професора відділення політичних і економічних наук Королівського військового коледжу Канади. (Прес-служба Президента України)

Скільки депутатів треба Україні?

Якщо оглянемося назад, на діяльність Верховної Ради усіх попередніх скликань, від 1-го до 8-го, то виявимо дуже цікаву річ – що не лише з-за трибуни, але й у парламентських кулуарах найрідше заторкувалося питання щодо найдоцільнішої кількості депутатів. З психологічного погляду таке замовчування вповні зрозуміле: вже коли опинився в депутатському кріслі, то хто ж схоче обговорювати думку, що, може, 450 парламентарів – це трохи забагато? Почуєте навіть контраргумент: мовляв, чому забагато, якщо Верховна Рада за советських часів складалася аж з 650 депутатів. Чому забагато, якщо навіть британський парламент нараховує майже півтори тисячі осіб: 779 – Палата лордів і 650 – Палата громад. В Туреччині – 550 депутатів, в Німеччині – 630. Словом, по-різному.

Певна річ, ці різниці в якійсь мірі залежать від кількості населення у різних країнах. У Великій Британії – 64 млн. мешканців, в Туреччині – 76 млн., в Німеччині – 80 млн. Ймовірно, на кількісний склад парламентів впливає також адміністративний поділ, історичні традиції тощо. Нагадаймо, що у 300-мільйонних США, третій країні світу за чисельністю населення, Конгрес, тобто Палата Представників і Сенат, налічує 535 депутатів. Більш ніж скромно, коли порівнюємо з українськими показниками.

Однак, річ не лише в кількості депутатських крісел. Формальним критерієм для оцінки парламентської діяльності є законотворчість, тобто кількість поданих депутатом законопроектів. Але, зауважмо, – тільки формальним. Бо виявляється, що за ним Україна – найефективніша серед європейських держав. Від листопада 2014 року до лютого 2018-го секретаріат Верховної Ради зареєстрував 6,217 законопроектів – приблизно випало по шість законопроектів кожного робочого дня. Депутати в Норвегії подають в середньому п'ять законопроектів на рік, Швейцарії – шість, Великобританії – 66.

Чи це означає, що така маса ініційованих і ухвалених законів робить Україну особливо сильною у правовому розумінні? Ні, не означає. За ці понад три останні року діяльності Верховної Ради 8-го скликання лише 11.8 відс. законопроектів здолали шлях від реєстрування до підписання ухваленого закону президентом.

Отже, проблема помітна, як то кажуть, незброєним оком: Верховна Рада потребує внутрішньої реформи заради підвищення інституційної спроможності найвищого законодавчого органу України. Передусім йдеться про якість законопроектів. Бо імітування бурхливої діяльності вже дійшло до смішного, коли речник Верховної Ради Андрій Парубій у відчай запитував Юлію Тимошенко: „Якщо ви подасте проект про скасування закону земного тяжіння, то я також повинен його реєструвати?“

А в кінцевому рахунку виходить, що депутатська діяльність попередніх скликань – це більше вдавання, ніж ефективність, а от видатки на неї з державного бюджету – реальні: у 2018 році на Верховну Раду було витрачено майже 2 млрд. грн.

То чи справді не доцільніше зменшити кількість депутатів до 300 осіб, як це пропонує партія „Слуга народу“, збільшити для них платню, але при цьому вимагати ефективної, результативної праці в проєвропейському реформуванні країни?

ІСТОРІЯ

О. Шульгин був видатним державником

Олена Леонтович

30 липня 1889 року, 130 років тому, в селі Сохвино Хорольського повіту на Полтавщині, у батьків Якова Шульгина, відомого історика, що належав до київської інтелігенції, і Любови, яка була народною вчителькою і походила з козацько-старшинського роду Устимовичів, спорідненого або посвояченого з відомими українськими родинами, народився Олександр Шульгин, у майбутті перший Міністер закордонних справ УНР, фундатор української дипломатичної служби, вчений-історик, громадський діяч, який закладав перші підвалини української державности та все своє життя працював задля незалежності України.

Дитинство і юність О. Шульгина проминули у Сохвиному, Єлисаветграді (тепер Кропивницький) і Києві. Навчався в Першій київській гімназії, де став не тільки першим учнем, а й поводитим товаришів і пропагував у зростаючому середовищі українську ідею. У 1906 році у поданих до дирекції резолюціях домагався „введення спеціального предмета навчання – мови тієї країни, в якій ми народилися і живемо“. Це був перший виступ О. Шульгина в обороні української справи. 1915 року О. Шульгин закінчив навчання на історико-філологічному факультеті Петербурзького університету, де став заступником голови і душею Київського земляцтва та ініціював створення Союзу українських земляцтв усієї Росії. Після Лютневої революції його обрали головою української делегації до Ради солдатських і робочих депутатів для відстоювання українських інтересів. Вже там О. Шульгин поставив питання про автономію України.

23 березня 1917 року О. Шульгин повернувся до України, 25 березня став членом Центральної Ради, на переговорах з Тимчасовим урядом рішуче заявив: якщо федерація не відбудеться і Україні не дадуть автономії, то українці все одно боротимуться за незалежність.

Через два тижні після створення українського уряду О. Шульгина було призначено Генеральним секретарем міжнародних справ, а 22 січня 1918 року він став першим Міністром закордонних справ, був членом делегації для остаточного визнання Уряду України, вів перемовини про встановлення зв'язків з іншими країнами, в результаті чого Франція, Великобританія і Румунія визнали незалежність України і призначили до Києва своїх послів, а з головою Чехословацької Національної Ради Томашем Масариком було підписано угоду про формування військових загонів з чеських полонених.

30 січня 1917 року О. Шульгин подався у відставку через незгоду з редакцією угоди, підписаної делегацією УНР у Бресті. У час гетьманства він був одним з п'ятьох членів Міністерства закордонних справ, а в липні його призначили Послом в Болгарію, де він клопотався визволенням з полону 15 тис. українських військовополонених, а також продовжив культурну діяльність.

Від 1919 року почався найдовший, і можна сказати, найвидатніший період життя і діяльності О. Шульгина. Він брав участь у Мирній паризькій конференції, де намагався здобути визна-

ння УНР від держав Антанти і підписати перемир'я у польсько-українському конфлікті. Навесні 1920 року він востаннє побував на своїй батьківщині. Почалися життя і політична, дипломатична, громадська, наукова діяльність О. Шульгина за межами України та його участь в Уряді УНР в екзилі. Було утворено Надзвичайну дипломатичну місію в Парижі з О. Шульгиним на чолі. Йй випало якнайдовше бути осередком українського представництва.

1926 року створили Державний Центр УНР і його голова Симон Петлюра призначив О. Шульгина Міністром закордонних справ. Вбивство С. Петлюри згуртувало українську політичну еміграцію. О. Шульгин виступив на процесі вбивці одним із свідків і того ж року написав для французів працю „Україна і червоний жах. Погроми в Україні“, в якій висвітлив ролі С. Петлюри у боротьбі з погромами в Україні, проаналізував події в Україні у 1917-1919 років, а також причини погромів. Лише в 2001 році ця важлива праця нарешті була видана в Україні у перекладі українською мовою двоюрідних племінниць О. Шульгина Олени Леонтович і Марії Мулової-Войтовецької.

О. Шульгин у передвоєнні роки був секретарем Академічного комітету в Празі, головою Комітету Дружби Кавказу, Туркестану і України, редактором журналу „La revue de Prométhée“, присвяченого національним проблемам європейського Сходу, а також політично-економічним питанням, пов'язаним з СРСР, головою Головної Української Еміграційної Ради, постійним делегатом Міжнародної Унії для Ліги Націй, а у 1933-1938-их роках – постійним головою цієї Унії. На форумах, засіданнях, з'їздах Унії О. Шульгин виступав на захист прав українців у Галичині, у справах Голодомору в Україні, більшовицького терору в Українській РСР, примусової праці там же, а також робив кроки проти допущення до Унії представників СРСР та провів низку резолюцій Унії проти Москви.

1929 року О. Шульгин створив Головну Українську Еміграційну Раду, яка опікувалась біженцями і розповсюдженням інформації по Європі, був постійним її головою.

1939 року Уряд УНР надав йому надзвичайні повноваження для дій в Англії і Франції. А коли більшість членів Уряду опинилась в країнах, захоплених нацистами, він виконував обов'язки Міністра закордонних справ і голови Уряду УНР. Під час окупації Франції О. Шульгин та його син Ростислав були заарештовані, і від 29 вересня 1940 року по 10 квітня 1941 року їх тримали у в'язниці „Санте“.

1946 року О. Шульгина вже вчетверте запросили на пост Міністра закордонних справ, але невдовзі він подався у відставку і відійшов від активної політичної діяльності. В післявоєнні роки став ініціатором і постійним головою Українського Академічного Товариства в Парижі, фундатором та віце-президентом Міжнародної Вільної Академії, щиро й дієво опікувався україн-

(Закінчення на стор. 16)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДА“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Ми не відступимо!

Не маю жодних сумнівів, що читачі „Свободи“ зрозуміють і схвалять категоричність, висловлену в самому заголовкові цього тексту. Бо йдеться про те, до чого ніхто з українців, та й ніхто з усіх справедливих людей світу, не може залишатися байдужим – про ганебну історію кореспондента славнозвісної „Нью-Йорк Таймс“ Волтера Дюранті, який у 1932 році за репортажі з Радянського Союзу, писані на догоду Сталінові, був удостоєний найпрестижнішої в американській журналістиці нагороди імені Пулітцера (Pulitzer Prize).

Інтелектуальний і моральний злочин цього ганебного лавреата є непростимий ні з погляду історичної правди, ні з погляду людської честі, ні з погляду журналістської професійності, бо В. Дюранті, виправдуючи у тих репортажах більшовицьку політику, добре знав, що в Україні вмирають мільйони селян від зумисне влаштованого Москвою масового Голодомору.

Його вчинок сприймався ганебним і непростимим вже тоді, оскільки про винищення українців голодом писали інші закордонні кореспонденти. Наприклад, того ж 1932 року британські журналісти Гарет Джонс з лондонської „Таймс“ і Малкольм Магеридж з газети „Гардіан“ повідомили страшну правду про голод в Україні: вони бачили її власними очима.

Втім, згодом стало відомо, що у вересні 1933 року у приватній бесіді з британським дипломатом Вільямом Странгом сам В. Дюранті визнав: „Цілком можливо, що не менш як 10 мільйонів людей померло у Радянському Союзі упродовж минулого року“. Ледве чи хтось колись у „Нью-Йорк Таймс“ зможе перевершити цю Дюрантову моральну ницість.

На щастя, людський світ не може жити поза правдою і справедливістю, в тому числі і поза правдою про здійснюваний червоною Москвою геноцид українського народу в 1932-1933 роках. Серед десятків і сотень неспростовних документів згадаймо хоч би достойне глибокої поваги дослідження американського історика Роберта Конквеста „Жнива скорботи“ („Harvest of Despair“), в якому стверджується, що „загальна смертність від голоду складає близько семи мільйонів осіб, з яких близько трьох мільйонів – діти“, або мужню діяльність Джеймса Мейса, котрий, очолюючи Комісію Конгресу США з вивчення Голодомору в Україні, оприлюднив три безцінні томи свідчень українців про ту велику трагедію. І це сталося тоді, коли в самій незалежній Україні, де давався взнаки тяжкий спадок советизму, тема Голодомору була ще дуже мало досліджена. А вже тільки 28 листопада 2006 року Верховна Рада України ухва-

лила закон „Про Голодомор 1932–1933 років в Україні“, згідно з яким цей злочин сталінської Москви був визнаний геноцидом українського народу.

Тепер ми знову наближаємося до дати 23 листопада – Дня пам'яті жертв Голодомору-геноциду в Україні. І знову порушуємо питання, від якого не відступимо, поки не буде виконано цієї нашої справедливої вимоги: Пулітцерівський комітет Колумбійського університету повинен скасувати незаслужену нагороду для В. Дюранті.

Ще у 2003 році ми зверталися з цією пропозицією до Комітету і подали незаперечні докази. Редакція „Нью-Йорк Таймс“ попросила авторитетного професора-славіста Марка фон Гагена подати свій виважений висновок щодо цієї проблеми. Він здійснив це, і дуже сумлінно. Його висновок: „Задля репутації газети „Нью-Йорк Таймс“ цю нагороду варто було б від В. Дюранті відібрати“.

На жаль, Пулітцерівський комітет не дослухався до цієї поради і повідомив нас про своє рішення не відкликати нагороду.

Масові протести з вимогою скасування Пулітцерівської нагороди для В. Дюранті відбулися 23 листопада 2007 року в Києві.

21 листопада 2018 року наша чинна організація (Комітет США для визнання Українського Голодо-

мору геноцидом – U.S. Committee for Ukrainian Holodomor-Genocide Awareness) звернулася до адміністратора Пулітцерівської нагороди Дани Канеді з листом, в якому ми знову подали належне обґрунтування, чому Україна і все світове українство наполягають на скасуванні нагороди для В. Дюранті.

В листі ми підкреслили неприємну для історії американської зовнішньої політики обставину, що саме підла брехня В. Дюранті про 1932-1933 роки в Україні і його вихвалання сталінського СРСР підштовхнули тодішнього новообраного Президента США Френкліна Делано Рузвельта до дипломатичного визнання советської імперії.

При цьому в листі до Д. Канеді ми зачитували її власні слова про те, що претенденти на Пулітцерівську нагороду повинні мати бездоганну репутацію. Але пані Канеді досі не відповіла на наш лист – незважаючи на те, що під текстом стоять підписи 36 авторитетних політичних, культурних і наукових діячів світу.

А тим часом правда про українську трагедію – про те, що йдеться саме про геноцид нашого народу – все швидше крокує плянетою. Низько вклонімся пам'яті видатного юриста Рафаеля Лемкіна, котрий

(Закінчення на стор. 8)

Ще одна сесія російської брехні

ПАРИЖ. – 23 травня я відвідав ексклюзивні дебати на тему „Росія-захід: розбіжності та конвергенції“ у Російському православному духовному та культурному центрі, щоб почути, що діється у ворога. Привітав мене охоронець, що стояв за столом, передбаченим для перевірки речей учасників. Красивий амфітеатр швидко заповнила публіка. Дебати провадили Рено Жірар, колюмніст з міжнародної тематики в газеті „Ле Фігаро“, і Пйотр Толстой, заступник голови Державної Думи Росії і голова російської делегації при Парламентській Асамблеї Ради Європи.

Р. Жірар оголосив теми вечора, у числі семи була Україна в першу чергу, після чого загальний огляд ситуації, що охоплює санкції, Європейський Союз, США, що взяли Росію в кліщі базами НАТО, Сирія як держава яку треба зберегти для порятунку християнського Заходу, Іран, що йому не дають будувати атомну бомбу з

російських компонентів.

П. Толстой заявив, що російська мова була другою державною мовою в Україні аж заки не була заборонена, що в даний час там проходить запекла українізація і люди, які мають російське ім'я в паспорті повинні змінити його на українське. Він сказав, що сам українського походження.

Р. Жірар зі свого боку, згадав про свої інтерв'ю під час Майдану – українські провідники виявилися, в основному, російськомовними. Арсеній Яценюк, наприклад, говорить увечері російською мовою з дружиною.

П. Толстой, звичайно, заперечував присутність російських військ на Донбасі: „Якщо б російська армія дійсно втрутилася на Донбасі, вона б за 10 днів дійшла до Києва (сміх і оплески в залі)“. Він також погрожував, що Україна має 20 млн. росіян і Росія надає собі право дії на захист своїх „грома-

дян“. Отже, 53 відс. населення ніби має „російське походження“.

Ще сильніше він висловився щодо Майдану: „Українці почали вбивати один одного на вулицях, спричиняючи десятки жертв! Тоді приїхали західні представники, що моментально зупинило масові вбивства“. Далі Президент Віктор Янукович подався у подорож, а парламент незаконно усунув його. І щоб підтримати сказане: „Макрон може виїхати на шість тижнів в Етіопію і не буде усунений з посади“ (бурхливі оплески у залі).

Р. Жірар зробив вигляд, ніби заперечує, і сказав, що Крим йому видався гарним ходом, натомість Донбас був стратегічною помилкою. На що П. Толстой відповів, що єдиною стратегічною помилкою було здати Маріюпіль, що позбавило доступу до моря.

Що стосується Сирії, П. Толстой стверджує, що Росія має вберег-

ти сирійську державу від „людей в помаранчевому, що відрубують голови“. У Венесуелі Росія перемогла, і хоча Ніколас Мадуро не найкращий з точки зору П. Толстого, він був демократично обраний народом.

На запитання, як сталося, що Росія, яка була великою потугою, упала до рівня економіки Іспанії, П. Толстой відповів: „Чекайте, і ви побачите“, залишаючи кожного сам-на-сам з власними розсудами.

Ми побачили традиційну сесію російської брехні, але ніби за втихаючої імпульсивності. Може П. Толстой підсвідомо був стривожений першими кроками Президента України Володимира Зеленського, який відразу ж оголосив, звертаючись до всіх колишніх радянських республік: „Дивіться – це можливо!“.

Данило Штуль
Париж

З ПРЕСИ

Якщо росіяни отримають українське громадянство...

Роман Кулик

Президент України Володимир Зеленський підписав Указ ч. 594/2019, який спрощує отримання громадянства чужоземцям, що брали участь в бойових діях, та росіянам, що зазнали політичних переслідувань.

Щодо першої категорії – заперечень немає, слід підтримати. Хоча

я – за скрупульозні й систематичні перевірки кожного, особливо вихідців з Російської Федерації. Бо як показує час – у нас тут безпекова дірка.

А щодо другої категорії – тут я далі стою на своєму. Критикував, коли Президент Петро Порошенко роздавав громадянство російським „деятелям“, які нічого корисного так і не зробили,

але швидко почали повчати, як нам облаштовувати власну країну. Критикуватиму і тут.

Чи варто надавати українське громадянство переслідуваним за політичними переконаннями росіянам? Тут можна робити винятки для двох категорій: тим, хто допомагає нашим в'язням у Росії, та представникам корінних народів, які протистоять федеральній

владі Росії. Решта слимаків, тільки з'являться в нас, відразу почнуть будувати тут свою копію Росії.

(„Газета по-українськи“,
13 серпня)

Роман Кулик – офіцер Збройних сил України, співзасновник освітнього проекту „Експертний корпус“, Київ

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ ВІДЗНАЧИЛИ У США

З участю радників міста

Віра Боднарук

НОРТ ПОРТ, Флорида. – Українська громада південно-західної Флориди, з осередком у Норт-Порті, гідно відзначила 28-му річницю Незалежності України. 23 серпня вранці члени громади з ветеранами в уніформах та членами міської ради Норт-Порту: віце-президентом Деббі МекДовел та Джил Луки, розпочали святкування перед будинком міської ради піднесенням американського та українського прапорів на тлі державних гімнів США та України.

Д. МекДовел прочитала проклямацію, надану 11 липня цього року, що 24 серпня проголошується Днем Незалежності України. Леся Попель, голова 56-го Відділу Союзу Українок Америки, подякувала членам міського уряду за проклямацію і запросила всіх на святковий сніданок до Осередку ім. св. Андрія.

Перед Осередком майорили українські прапорці, а всередині столи були удекоровані соняшниками та українськими прапорцями. Голова Українсько-Американського Клубу Дарія Томашоска привітала гостей зі святом та подякувала присутнім міським радникам за їхню постійну підтримку української громади. Свято організували члени Громадського комітету: Д. Томашоска, Віра Боднарук, Л. Попель, Віктор Лісничий, Євген Томашоский, Галя Лісничка, Богдан Боднарук, Оля Бабачук, Наталка Невмержицька, Одарка Гобачевська та Ліда Бойко.

Представники міської ради та ветерани відкривають свято. (Фото: Віктор Лісничий)

Сестрицтво приготувало святковий обід

Архієпископ Даниїл Зелінський з членкинями Сестрицтва Покрова Божої Матері на святковому обіді. (Фото: Левко Хмельковський)

Левко Хмельковський

САВТ БАВНД-БРУК, Нью-Джерзі. – 25 серпня в Українській Православній Церкві США відзначили 28-му річницю відновлення незалежності України. Архієпископ Даниїл Зелінський у співслуженні священників і студентів семінарії св. Софії відслужив Архирейську Літургію в Українській православній церкві св. Андрія Первозваного і виголосив святкову проповідь. Владика прочитав вірш про Україну, який написала вихованка інтернату у Знам'янці Кіровоградської області. Консисторія видала вірші дівчинки окремою

книжкою. Частиною Літургії стала поминальна служба в пам'ять воїна 35-ої бригади Морської піхоти Збройних Сил України Віталія Собка з міста Ланівці Тернопільської області, який загинув на війні Росії проти України 25 серпня, та усіх полеглих на цій війні воїнів України.

Сестрицтво Покрова Божої Матері (голова паніматка Леся Сівко) приготувало у своїй садибі святковий обід, на якому з концертом українських пісень виступила Наталя Вайбергер, спів якої можна почути в ресторані Crystal Palace у Маналапані, Нью-Джерзі. На сцені співали також студенти семінарії св. Софії.

Урочисто піднесли прапори

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – Ранок 24 серпня в „Українському селі“ почався з урочистого піднесення прапорів США та України. Мешканці села у вишиванках співали гімн України. Опісля усі взяли участь у святковому обіді на мальовничій галявині серед села. (Фото: Левко Хмельковський)

Ми не відступимо!

(Закінчення зі стор. 7)

ще у 1953 році виступив у Мангетані перед тритисячною аудиторією з доповіддю „Радянський геноцид в Україні“.

На сьогоднішній день вже 16 країн – членів ООН, в тому числі і США, визнали Голодомор в Україні актом геноциду. 4 жовтня 2018 Сенат США одноставним рішенням ухвалив двопартійну резолюцію, в якій Голодомор 1932-1933 років визнається геноцидом українського народу. Крім цього, таке ж офіційне визнання сталося в понад 20 окремих штатах нашої країни –

Каліфорнії, Орегоні, Вашингтоні, Пенсильванії, Віскансині, Мишигені, Массачусетсі, Мізурі, Нью-Йорку, Нью-Джерзі, Канзасі, Ілліної, Огайо, Юті, Алабамі, Міннесоті, Вірджинії, Північній Кароліні, Ровд Айленді, Конектикаті, Луїзіяні.

Чи про ці факти не знають в Пулітцерівському комітеті? Певна річ, знають. А якщо знають і вперто не хочуть рахуватися з правдою, то це означає, що вони ототожнюють себе з брехливим В. Дюранті. Соромно за цих людей!

Це вияснення я хочу закінчити закликом нашої громади до активної дії. Шановні читачі „Свободи“ і „The Ukrainian Weekly“, нашою спільною справою і нашим моральним обов'язком є домогтися відібрання Пулітцерів-

ської нагороди від недоброї пам'яті В. Дюранті. Пишіть відповідні листи і звернення до Пулітцерівського комітету вимагаючи справедливо-го, узгодженого з незаперечними історичними фактами рішення. Разом ми переможемо, бо за нами – правда. Тут подаю адресу адміністратора згаданого Комітету:

Dana Canedy, Administrator Pulitzer Prizes Columbia University, 709 Pulitzer Hall, 2950 Broadway, New York, NY 10027

Оксана Пясецька – співголова Комітету США для визнання Українського Голодомору геноцидом. Маямі

Трибуна Українського Народного Союзу

УНСоюз святкує 125 років: Фотофакт з історії, 1977

У 1977 році оселя Українського Народного Союзу „Союзівка” святкувала свій ювілейний, 25-ий з черги літній сезон. Початок сезону багатолюдно, культурно і весело було відмічено 2-4 липня, підчас вікенду, поєднаного зі святом Американської Незалежності. В часі 10-тижневого літнього сезону на „Союзівці” працювали десятки молоді, як видно на цій фотографії. Разом з ними зфотографувалися менеджери оселі Володимир Квас і Данило Слободян (сидять шостий і сьомий праворуч).

На веб-сторінці УНСоюзу читачі можуть переглянути фотоархів з історії організації. Фотоархів доповнюється і удосконалюється. Загляньте тут: unainc.org/una/the-una-is-125-years-old/.

LONG TERM ANNUITIES

4.00%*
9 YEAR

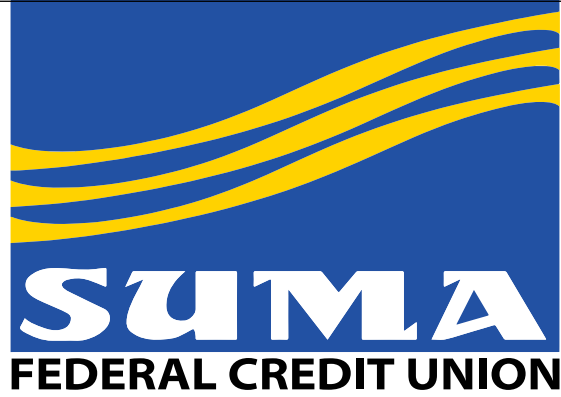
3.75%*
7 YEAR

CALL US TODAY!
888-538-2833

*FIRST YEAR RATE
ALL ANNUITY RATES
SUBJECT TO CHANGE
NOT AVAILABLE
IN ALL STATES

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG

INSURING OUR COMMUNITY
125 YEARS

ОТРИМАЙТЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ СЬОГОДНІ!

It's the Season

ДЛЯ

ОТРИМАННЯ КРЕДИТУ НА МАШИНУ!

НИЗЬКИЙ ВІДСОТОК

2.25% APR*

ДО 48 МІСЯЦІВ

100%
фінансування
для
кваліфікованих
позичальників

 Like us on
Facebook

* APR = Annual Percentage Rate. This is not a guarantee of credit. An application and approval is required. All loan rates are based upon member's credit worthiness at time of application and the term of the loan. Your rate may be higher and rates are subject to change without notice. Used vehicle loans are based on the age of the vehicle and term of the loan. Visit us at www.sumafcu.org or call the credit union for current rates.

** 100% Financing applies to credit scores of 660 or higher. Financing does not include sales tax, tags, destination charges, etc. Call the credit union for more information.

SUMAFCU NMLS# 527694

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

ПОДАЙТЕ АПЛІКАЦІЇ У ФІЛІЯХ SUMA FCU АБО ОНЛАЙН WWW.SUMAFCU.ORG

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Представлено дві книги редактора „Свободи“

Виставка розповіла про Іловайськ

Учасники презентації (зліва): видавець Олександр Третяков, д-р Анатолій Чабан, Левко Хмельковський, головна редакторка „Нової доби“ Тетяна Очеретяня, д-р Володимир Поліщук. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – У конференційній залі редакції газети „Нова доба“ 7 липня відбулась презентація двох книг львівського видавництва „Свічадо“, які підготував до друку редактор тижневика „Свобода“ Левко Хмельковський. Це переклад з польської мови мемуарів Антоні Хшанцевського „Пам'ятки офіціаліста Потоцьких з Тульчина“ та ілюстрований довідник „Цвинтар Церкви-пам'ятника св. Андрія Первозваного у Савт-Бавнд-Бруку,

Нью-Джерзі“.

Головними промовцями на презентації були професори Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького історик д-р Анатолій Чабан і літературознавець д-р Володимир Поліщук. Вони високо оцінили актуальність видань, перше з яких висвітлює важливу в історії сторінку агресії Росії у XVIII ст. проти незалежної Польщі на сучасних українських теренах, а друге є важливим зразком некрополітики – дослідження всесвітньо відомих цвинтарів.

Аліна Понипалаяк з учасниками війни з Росією.

Олена Горяїнова

КИЇВ. – Співкоординаторка ініціативи „Вимкни російське“ Аліна Понипалаяк, старший науковий співробітник Національного музею історії України, створила та запустила виставку „Блокпост пам'яті. Іловайськ. Мужні серцем“. Виставка присвячена подіям російсько-української війни, які відбулися в районі міста Іловайська Донецької області у серпні-вересні 2014 року.

Експозиція складається з речей бійців з Іловайського котла, як вбитих під час виходу з оточення, так і тих, кому вдалося врятуватись, але які загинули у ході російсько-української війни вже після цього.

В експозиції можна побачити речі морського піхотинця 36-ої бригади Олександра Ляшка, який загинув 19 червня 2019 року.

Один з центральних експонатів – 14 телефонів загиблих бійців, які знайшли на полі бою під Іловайськом. За розповідями родичів загиблих, російські війська, займаючи територію після обстрілу, піднімали телефони українських захисників, на які дзвонили рідні, та повідомляли про те, що вбили власника. Також на виставці представлено „Прапор нескорених“ – жовто-блакитний стяг, з яким українські бійці виходили з Іловайського котла.

Виставка діятиме до 31 жовтня.

Молоді націоналісти провели табір

Ранок у вишкільному таборі „Відвага ім. Івана Гавриди“.

Ольга Сидій

НОВІ САНЖАРИ, Полтавська область. – 5-15 серпня Молодіжний Націоналістичний Конгрес з підтримкою відділу Національно-патріотичного виховання Міністерства молоді і спорту України та Ліги Українців Канади на вишкільному таборі „Відвага ім. Івана Гавриди“, що проходив на Полтавщині, зібрали активних патріотів та молодих громадських діячів. Табір поєднав в собі три основні напрямки розвитку особистості: фізичний, інтелектуальний та моральний. Учасники випробували себе у спортивному бльоці, що складався із гри в регбі, боксу та вимаршу. Особливим елементом фізичного вишколу став саме вимарш (змагання з орієнтування). Учасники пройшли 60 кілометрів за 16 годин. Під час цієї мандрівки командам необхідно було самостійно скласти оптимальний маршрут, щоб дістатися контрольних точок, позначених на мапі, при цьому переправ-

лятись через річки та болота. Табір дав змогу учасникам стати сильнішими морально і фізично.

„У перші дні я думала, що не зможу пройти табір до кінця. Але позбулася невпевненості у своїх силах. Зараз я розумію, що я здатна на більше, ніж здається на перший погляд“, – поділилася враженнями учасниця табору Дарина Панчишин.

Інтелектуальний бльок був насичений гутітками на історичну, політичну та ідеологічну тематику. Учасники навчалися обороняти табір та стежити за дисципліною.

Гостями табору були керівник штабу громадської організації „Вільні люди“ Іван Кішка, учасник трьох революцій, народний депутат України Олег Медуніця, провідник гурту „Широкий лан“ Святослав Бойко.

„Ми віримо, що за ці 10 днів нам вдалося донести ключові цінності націоналізму, знання історії держави“, – впевнена голова Молодіжного Націоналістичного Конгресу Соломія Фаріон.

Connecticut Ukrainian Day Festival

SUNDAY, SEPTEMBER 8, 2019
52ND ANNUAL CONNECTICUT STATE UKRAINIAN DAY FESTIVAL

Sponsored by the Connecticut State Ukrainian Day Committee

11 AM Pontifical Divine Liturgy

Exciting and lively Program of Ukrainian Songs & Dances.

Visit the Diocesan Museum and Research Center

DONATION: Advanced Sale: \$5 (12 yr. old and over)
TICKETS purchased at Gate: \$10.
Please bring your own lawn chairs and blankets.
For Additional INFO please call (203) 269-5909

Free & Ample Parking
We are at 195 Glenbrook Rd., Stamford CT 06902

CT-Ukrainian-Festival.com

Pyrohy, Holubci, Kovbasa & other Picnic Style Foods.

Many Vendors of Ukrainian Articles, Ceramics, Jewelry, Records, Crafts

Dancing following Program

Ласкаво Просимо!

Виставка розповіла...

(Закінчення зі стор. 1)

США прилетіли члени родини Паславських, яка була одним із ініціаторів виставки, а також кілька випускників Військової академії Вест Пойнт. Церемонія відкриття відбувалася у музейному саду, адже в залах не вистачило місця для родичів, друзів, побратимів українського героя.

Про життя М. Паславського розповів автор і куратор виставки, провідний науковий співробітник Музею української діаспори Назарій Розлуцький. М. Паславський був сином українських емігрантів, пластуном, спортсменом, випускником однієї з найпрестижніших військових академії США, членом славетного 75-го полку рейнджерів, фінансистом, учасником обох національних революцій – Помаранчевої та Революції Гідності, благодійником та бійцем української армії, Героєм України.

М. Паславський загинув у бою за Іловайськ – одній із найдраматичніших подій російсько-української війни. Він живе у пам'яті багатьох – його моральну та матеріальну допомогу побратимам з батальйону „Донбас” важко переоцінити, до того ж він сильно вирізнявся поміж інших бійців. Запам'яталися його спокійна впевненість у собі, великий бойовий досвід, яким він завжди залюбки ділився з товаришами, його незвична українська мова з домішками англійської, а

Директор Музею української діаспори Оксана Підсуха.

головне – його скромність та неймовірне почуття особистої відповідальності – він завжди брав на себе найбільш складні й небезпечні бойові завдання.

„Своїм життям він врятував життя своїх побратимів” – так завершив свої спогади Вадим Гайдін (позивний „Майстер”), один з найближчих побратимів М. Паславського, який пройшов разом з ним увесь бойовий шлях аж до останнього розриву гранати, яка вбила М. Паславського, а В. Гайдін позбавила ока.

„Майстер” завжди знав свого товариша лише за позивним „Франко”. Назватися на честь відомого українського письменника – один із символічних кроків на шляху національного самовизначення М. Паславського. Він шанував українську літературу ще від часів навчання в українській школі в штаті Нью-Йорк. Повернувшись на землю своїх предків у 1992 році, доклав сил до розвитку українського сільського господарства. Ця людина не лише героїчно загинула за Україну – вона жила Україною, кожного дня даруючи нашому народові свій маленький скромний подвиг.

Частина виставки в Музеї української діаспори.

П'ять років тому, 19 серпня, М. Паславського не стало. На Аскольдовій могилі, місці останнього спочинку багатьох славних українських воїнів, було відслужено Панахиду. Невдовзі вийде з друку основний наклад брошури „Заклик діяти” – видання збережених роздумів та порад М. Паславського щодо нагальних проблем сучасної України, а режисер з Івано-Франківська Олег Ущенко завершує створення документального фільму „Made in Ukraine. Життя за життя”, присвяченого Героєві України.

На виставку приїхали з Підгайців Тернопільської області учні місцевої гімназії, яка віднедавна носить ім'я М. Паславського, адже це містечко – мала батьківщина його матері Ориси Гунчак. 90-річна О. Гунчак-Паславська теж була на відкритті. Виставка триватиме до 20 жовтня, а після її завершення більшість експонатів буде передано до Музею української діаспори на постійне зберігання.

Директорка музею Оксана Підсуха сказала: „Ми вдячні родині Паславських за передачу унікальних фотографій, підручників та особистих документів героя до фондів музею. На вічне зберігання ми отримали парадний мундир Маркіяна, в якому він випускався з військової академії Вест Пойнт. Ми плекаємо надію донести до багатьох українців історію М. Паславського, розповісти про його цінності, про його любов до України та про зроблений ним вибір бути українцем, хай навіть ціною власного життя”.

Ганна Шеляг – історик, старший науковий співробітник Музею української діаспори

Назар Розлуцький, куратор виставки. (Фото Богдан Пошивайло)

Мама Маркіяна Паславського Орися Паславська біля портрета сина.

Валерій Чалий...

(Закінчення зі стор. 5)

першу чергу на зустріч Президентів Зеленського й Трампа?

Завжди тут у США за останні чотири роки Посольство за дорученням президента, міністра закордонних справ відіграло ключову роль у підготовці змісту й у цілому програми візиту президента, що, до речі відповідає закону України про дипломатичну службу. Вперше зараз усе робиться по-іншому. Ідеї, які у нас є, ми готові надати, але чи потрібні вони сьогодні Києву – відверто кажучи, для мене питання. Мабуть нова влада має велику впевненість у майбутніх досягненнях на американському напрямі й без наших послуг. Я тільки можу побажати успіху.

Стосовно тем, що, на мій погляд

як посла, потрібно підготувати перед візитом, аби мати сильну переговорну позицію, я доповів безпосередньо Президенту України Володимирі Зеленському.

Що це за теми, можете уточнити?

Вони стосуються подальшої нашої взаємодії у військово-технічному співробітництві включно із закупівлею озброєнь, співпраці в енергетичній сфері. Це також вирішення деяких проблемних питань у космічній галузі. Крім того, питання, що стосуються продовження забезпечення двопартійної підтримки України з боку республіканців і демократів з огляду на досить непростий період перед президентськими виборами в США. Ну і, зрештою, – це питання, пов'язані з нашими перспективними планами діяльності

Комісії стратегічного партнерства, роботу якої ми ініціювали в новому форматі.

Запитання наостанок. Чим плануєте зайнятися після повернення в Україну? Чи підете в політику?

Залишаються деякі традиційні формальності для завершення роботи в США, і я з відчуттям виконаного обов'язку і вдячністю за спільну роботу та досягнутий результат повернуся в Україну. Відчуваю, що той величезний досвід і контакти, які я набув за ці роки на посаді Посла України в США ще стануться в нагоді. А позитивна оцінка нашої роботи й підтримка співвітчизників по обидві сторони Атлантики надихають.

Щодо походу в політику – так сталося, що, як правило, я „заходив у владу” не одразу після виборів, коли підтримка максимальна, а тоді,

коли вже треба виправляти деякі помилки і потрібна рутинна професійна робота для держави. Але якщо відверто, у владі не можна надовго затримуватися. Чотири-п'ять років – і треба повертатися туди, де ти можеш відновити сили, знайти нові ідеї. Я більш комфортно почуваю себе серед колег з інституцій громадянського суспільства.

У мене насправді є велике бажання після такої інтенсивної та виснажливої роботи протягом п'яти років на державній службі повернутися в аналітичний сектор на зовнішньополітичному напрямі, яким я займаюся багато років. У цьому пляні є багато ідей, а головне – односторонній, з яким ми вже досягли багатьох цілей у становленні суверенної демократичної України й забезпеченні незмінності обраного євроатлантичного курсу. Готовий і надалі відстоювати ці позиції, де б я не був.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Працюємо для української громади з 1951 року!!!

Вперше купуєте будинок?

Перший внесок тільки

10%

No PMI

Відсоткові ставки від:

3.11% APR*

SRNYFCU NMLS# 699320

**на кредити з фіксованою ставкою*

Наші контакти:

MAIN OFFICE:

108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel:(212) 473-7310
Fax:(212)473-3251

ASTORIA:

32-01 31ST Avenue
Astoria, NY 11106
Tel:(718) 626-0506
Fax:(718)626-0458

LINDENHURST:

225 N 4TH Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel:(631) 867-5990
Fax:(631)867-5989

UNIONDALE:

226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel:(516) 565-2393
Fax:(516)565-2097

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel:(845) 626-2938
Fax:(845)626-8636

Безкоштовно:(888) SELF-REL

Електронна пошта: Info@selfreliancenyc.org

Вебсайт: www.selfreliancenyc.org

* APR as of 8/16/19 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. 10% down payment required; 1-4 family owner occupied; no points; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs & does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

Вітаємо студентів, членів УНСоюзу, стипендістів 2019-2020 навчального року!

Марійка Дрич

2019 рік став ювілейним роком для Українського Народного Союзу. 125 років тому, 22 лютого 1894 року, до маленького містечка Шамокін, що у штаті Пенсильванія, з'їхалися делегати десяти братств, щоб об'єднатися і утворити єдину організацію – Український Народний Союз. Згодом, таких братств та Відділів стало все більше і більше і, на сьогоднішній день УНСоюз є однією з найстарших і наймогутніших українських організацій на теренах США і Канади.

Будучи неприбутковою братською установою, Український Народний Союз ніколи не шкодував коштів на важливі громадські цілі, – був і надалі залишається організатором і спонсором численних культурних, навчальних, спортивно-оздоровчих і релігійних програм. За роки свого існування УНСоюз виплатив понад 2 млн. дол. студіюючій молоді.

В цьому році Стипендійна комісія УНСоюзу призначила стипендії і нагороди 44-ом членам УНСоюзу, студентам американських і канадських університетів. Загальна сума становила 11,200 дол., з яких 5,000 дол. було виділено на спеціальні стипендії. Аплікації на спеціальні стипендії, що дають право на вищу фінансову допомогу, Стипендійна комісія УНСоюзу розглядає і оцінює з огляду на академічні досягнення, галузь студіювання, фінансові потреби студента та активну участь в українській громаді.

Пам'ятну стипендію Осипа і Дори Галандюків, у розмірі 2,000 дол., в цьому навчальному році отримала Христина Глух, членка 277-го Відділу УНСоюзу, відмінна студентка Біологічного факультету при Seton Hall University.

Христина Глух народилася і зростала в активній українській родині, життя якої тісно пов'язане з українською діаспорною культурою і спадщиною. З 4-річного віку є активною учасницею Пласту, – пройшла всі пластунські

ранги, від новачки до бунчужної, відвідувала Школу Булавних, працювала на пластових таборах, вчилася в школі українознавства і вільно володіє українською мовою. В майбутньому мріє працювати в галузі медицини – лікарем оптометристом.

Стипендію др-ів Марії, Дмитра і Ольги Ярошевичів, у сумі 1,000 дол. отримала Марія Бандрівська, членка 360-го Відділу УНСоюзу, відмінна студентка факультету психології при Loyola University. Марія Бандрівська вчилася і успішно склала матуру в школі Українознавства ім. Василя Стуса. Своєю рідною мовою вважає українську – мову, якою спілкуються в родині. Марія Бандрівська – багаторічна активна учасниця молодіжної організації СУМ, на сьогоднішній час є членом управи СУМ. Минулого літа, завдяки організації СУМ відвідала Україну, де брала участь у Благодійному таборі для дітей-переселенців та дітей-сиріт, чий батьки загинули в АТО. Понад 10 років танцює в ансамблі українського танцю „Громовиця”. В майбутньому мріє стати лікарем-психологом.

Стипендію Йосипа Волка, у розмірі 750.00 дол. було призначено Дарії Гриневич, членці 777-го Відділу УНСоюзу, випускниці St. Ignatius College Prep., Chicago IL.

В своєму біографічному творі Дарія Гриневич описала лиш один епізод свого життя – це період перебування в Україні, в селищі Брюховичі, що під Львовом, як помічника вчителя англійської мови в літній англійській школі для студентів Українського Католицького Університету. З цього опису видно наскільки патріотичною є ця молода дівчина і наскільки близьке і рідне їй все українське.

Стипендію Віри Стангл, у розмірі 750 дол. отримав Гуннар Садовий, член 25-го Відділу УНСоюзу, відмінний студент факультету журналістики при Samford University. Обравши професію журналіста, Гуннар Садовий, уже з першого року навчання в університеті, активно включився в студентське життя. Пише статті для студентської газети, був одним із небагатьох

обраний для літньої програми навчання за межами Сполучених Штатів (London Core Texts). Не цурається свого українського походження та української культури.

Стипендію Блакстону, в сумі 500 дол. в цьому навчальному році отримала Наталія Савчук, членка 59-го Відділу УНСоюзу, випускниця факультету кінезіології при Temple University. Вивчаючи науку про механізми руху тіла вона переконана, що у житті треба завжди йти лиш вперед і вміло використовувати всі життєві можливості. Наталія мріє захистити докторат з фізичної терапії.

Решта 39 студентів, членів УНСоюзу, отримали звичайні стипендії, суми яких залежать від року навчання та академічних показників. Ці стипендії були розподілені в такий спосіб: 11 студентів першого курсу навчання отримали по 125 дол., 11 стипендій по 150 дол. було призначено студентам другого курсу навчання, 9 стипендій по 175 дол. – студентам третього курсу, і 8 стипендій по 200 дол. – студентам останнього курсу університету чи коледжу.

Український Народний Союз щиро вітає всіх переможців цього річної стипендійної програми! Бажаємо вам міцного українського духу та великих успіхів на життєвих дорогах!

Закликаємо вас і надалі залишатися нашими активними членами, передплатниками видань „Свободи“ і „The Ukrainian Weekly“, відвідувати нашу чудову Союзівку – осередок української культури і спадщини, залучати до наших рядів своїх рідних, знайомих, друзів, щоб таким чином укріплювати нашу велику українську спільноту. Будучи членами УНСоюзу, ви зможете скористатися всіма братськими привілеями, які УНСоюз надає і внести свій вагомий вклад у збереження української культури та спадщини.

Докладніші інформації та аплікації на стипендії Українського Народного Союзу можна знайти на нашій інтернет-сторінці www.unainc.org, або за телефоном 800-253-9862 x 3035.

\$2,000 SPECIAL SCHOLARSHIP

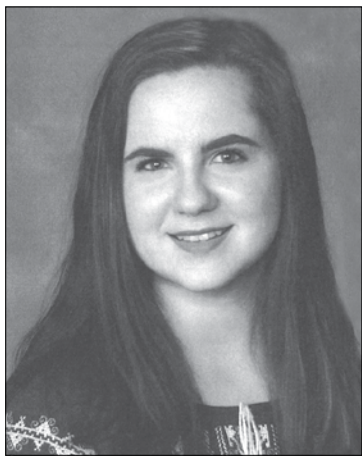
Christina Gluch
Galandiuk Scholarship
(UNA Branch 277)
Seaton Hall University

\$1,000 SPECIAL SCHOLARSHIP

Maria Bandriwsky
Jarosewycz Scholarship
(UNA Branch 360)
Loyola University

\$750 SPECIAL SCHOLARSHIP

Daria Hrynewycz
Wolk Scholarship
(UNA Branch 777)
Loyola University Chicago

Gunnar Sadowey
Stangl Scholarship
(UNA Branch 25)
Samford University

\$500 SPECIAL SCHOLARSHIP

Nataliya Savchuk
Blackstone Scholarship
(UNA Branch 59)
Temple University

\$200 SENIORS

Parker Chase
(UNA Branch 5)
University of Buffalo

Zachary Coulson
(UNA Branch 465)
Queen's University

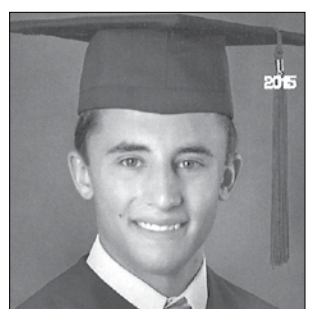
Joseph Kuchta
(UNA Branch 368)
University of Mississippi

Zenon Lewyckyj
(UNA Branch 174)
University of Michigan

Andriy Semeniv
(UNA Branch 269)
Hudson County Community College

Nicholas Stefurak
(UNA Branch 116)
University of Pittsburgh

\$200 SENIORS

Alexander Vasyly Tomko
(UNA Branch 73)
The Ohio State University

Julianna Walchuk
(UNA Branch 171)
Fordham University

Zachary Cybyk
(UNA Branch 15)
The Ohio State University

Chloe Diakiwsky
(UNA Branch 161)
Berklee College of Music

Nicholas Drozd
(UNA Branch 240)
The Ohio State University

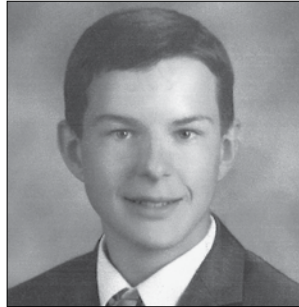

Amanda Godfrey
(UNA Branch 142)
Middlesex College

\$175 JUNIORS

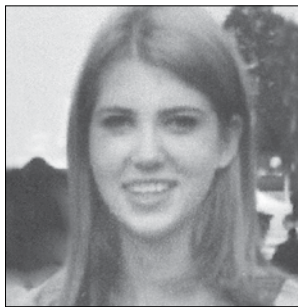
Nicholas Hladio
(UNA Branch 161)
University of Toronto

Alexander Kowinko
(UNA Branch 59)
Sacred Heart University

Mark Macios
(UNA Branch 161)
Syracuse University

Danya Pankiw
(UNA Branch 432)
Queen's University

Ivan Yanovskiy
(UNA Branch 59)
Westchester Community College

Matthew Bach
(UNA Branch 88)
Loyola University Maryland

\$150 SOPHOMORES

Zoryana Duda
(UNA Branch 7)
Lehigh Corban Community College

Adam Godfrey
(UNA Branch 142)
Manhattanville College

Mark Kachai
(UNA Branch 171)
Rowan University

Alexa Kolakoski
(UNA Branch 362)
Northeastern University

Catherine Lee
(UNA Branch 13)
SUNY Cobleskill

Adam Oscislawski
(UNA Branch 234)
Rice University

\$150 SOPHOMORES

Juliana Paslawsky
(UNA Branch 42)
Ramapo College of NJ

Rebecca Poston
(UNA Branch 112)
Franciscan University of Steubenville

Grace Robinson
(UNA Branch 112)
Roanoke College

Matthew Stefurak
(UNA Branch 116)
University of Pittsburgh

Andrew Jaremko
(UNA Branch 304)
Canisius College, Buffalo NY

Anna Kosachevich
(UNA Branch 269)
New York University

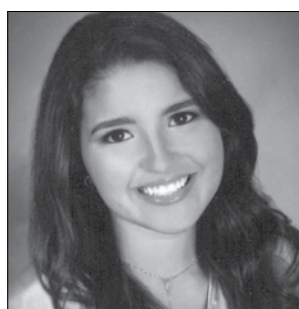
\$125 FRESHMEN

Zorian Kovbasniuk
(UNA Branch 171)
Kean University

Marianna Lechman
(UNA Branch 452)
University of Western Ontario

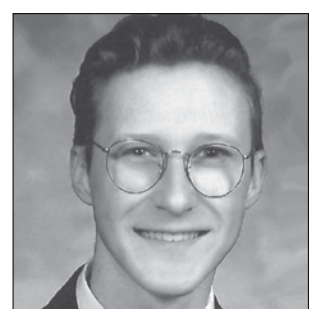
Abigail Matejko-Lima
(UNA Branch 234)
Syracuse University

Daniel Olivette
(UNA Branch 42)
Rutgers University

Maya Pankiw
(UNA Branch 432)
McMaster University

Alexander Pidzamecky
(UNA Branch 432)
McMaster University

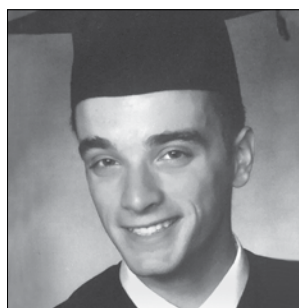
\$125 FRESHMEN

Surf Sadowey
(UNA Branch 25)
Stamford University

Roman Weremijenko
(UNA Branch 216)
Penn State University

Kyril Yurchuk
(UNA Branch 70)
Cooper Union College

INSURING OUR COMMUNITY

125

YEARS

Виступ Президента...

(Закінчення зі стор. 3)

день був неминучим. Бо, як казав Левко Лук'яненко, прагнення до незалежності закладене у нашому генетичному коді.

Минуло 28 років. 28 різних років. Непростих, буремних, тернистих, але – наших спільних. І всі ці роки ми пережили разом. Усією країною. Усією країною ми тягнули „кравчучки“, нарізали купони та дивились як „Багати теж плачуть“. Усією країною мали вавчери, ходили в „мальвінах“, а ті, кому пощастило, – з пейджерями. Усією країною стрибали на рекордну висоту – 6 метрів 14 сантиметрів. Першими перепливали басейни Сіднею та Атен, плакали на олімпійському п'єдесталі в Атланті, коли вгору піднімався український прапор.

Усією країною змушували тремтіти грандів європейського футболу. Коли Лужний зі Львова отримував пас від Головка з Херсона, віддавав на Реброва з Горлівки, а той – на киянина Шевченка... Тоді „гол“ лунало від Ужгорода до Луганська.

Усією країною, від Донецька до Карпат, ми летіли до зірок разом з Леонідом Каденюком і раділи, коли у відкритому космосі вперше в історії пролунало „Ще не вмерла...“

Усією країною стояли в черзі у перший МакДональдз та слухали „Танець пінгвіна“ від Кузьми. Чекали армагеддону з настанням 2000 року та раділи на ранок, що його пережили.

Усією країною ми підкорили Європу „Дикими танцями“ та відстояли демократичний вибір у 2004

році. Усією країною молилися за моряків „Фаїни“ у полоні сомалійських піратів та плакали за гірниками на шахті Засядька. Усією країною тішилися, коли на когось падав вінок.

Намагалися встигнути до Євро-2012 та усією країною не розуміли: як можна було не побачити гол у ворота Англії?

Це були різні роки. Непрості, але тепер, озираючись назад, можна сказати, що до певного моменту – безтурботні. Адже потім настав 2014 рік. Спочатку всією країною ми довели, що маємо гідність. Не побоялися водометів і кийків. А дехто не побоявся і снайперських куль. Тоді всією країною ми дізналися, що сотня може бути небесною. А згодом на нашу землю прийшла війна. Яку ми зустріли всією країною. І тут „усією країною“ – це вже не просто художній прийом. Бо ми – в прямому сенсі слова – всією країною збирали на бронешилети, медикаменти, тепловізори.

Усією країною, в інтернеті та біля телеекранів, були прикуті до новин зі сходу. Новин, де решта слів втрачала сенс, а перед очима були тільки назви населених пунктів та кількість загиблих героїв.

Як це не парадоксально, але тоді ми народилися вдруге. Як країна та як суспільство. Об'єдналися і згуртувалися. Згадали це забуте відчуття – коли ти пишаєшся своєю Батьківщиною. Саме тому сьогодні тут збиралася гордість України! В першу чергу – це наші воїни. Ті, хто захищав, і ті, хто зараз захищає нашу землю. Це родини військових. Ті, хто втратив сина, батька, чоловіка чи брата. Це волонте-

ри. Ті, хто допомагає, інколи віддаючи останнє. Тут також ті, хто навчає, і ті, хто рятує життя щодня. Ті, хто на спортивних аренах світу прославляє Україну. Наш науковий і творчий потенціал. І звичайно – наше майбутнє – наші діти. Ці люди – не просто учасники Ходи Гідності. Це наші тисячі причин любити Україну.

Знаєте, колись мене запитали: а за що ти любиш Україну? Дивне питання. А за що ти любиш свою маму? Вона тебе народила, виховала, підняла на ноги. Я люблю Україну, бо я тут народився, я люблю наш прапор і радію, коли він перемає майорить. Я люблю наш гімн, бо це – наш найголовніший хіт! Бо яку ще пісню так знає і так співає кожен з нас?

Я люблю нашу землю, бо кожен куточок України – це велика сім'я. І для тих, хто не розуміє сьогоднішній біль українців, я поясню дуже доступною мовою. Уявіть, що, наприклад, сусід відібрав у вас двох дітей. Першу дитину – просто викрав. Їй видали нове свідоцтво про народження. А потім кажуть: та ми не забирали вашу дитину. Вона сама захотіла жити з нами. Ну і що, що під дулом автоматів? Це її бажання. І взагалі – хто вам сказав, що це – ваша дитина? Вона споконвіку була нашою. Ви не хвилюйтесь, їй тут буде краще, у нас прекрасний притулок біля моря, під сонечком.

І от пройшло п'ять років. І ті, хто був так занепокоєний, кажуть: та, наче, все нормально. Дитина за вами вже не плаче. І взагалі – не сильно вона на вас і схожа. Чому вони так кажуть? Тому що це – не їхня дитина.

А другу вашу дитину закрили в дитячій кімнаті. І поставили озброєну охорону. Вам кажуть – яка охорона? Там нікого немає. І ви

чуєте, як ось тут поруч, за стіною, ваша дитина плаче, але не можете туди зайти.

Кожного дня у кожного з нас розривається серце. І будь-які перемоги чи здобутки неповноцінні, адже наша родина неповна. Та настане день, і ми обов'язково зберемося разом. Бо голос рідної крові перемає!

Дорогі українці! Ми різні. Але єдині. Мусимо бути єдині, бо тільки тоді – ми сильні. Зрозуміти, що розраховувати маємо тільки на себе. Не сваритися через минуле, а об'єднатися заради майбутнього. Україномовні та русскоговорящие, незалежно від віку, статі, віросповідання – бути єдиним народом. Не на плякатах, не в газлах, а ось тут. У кожного в серці. Ми повинні рухатися вперед, разом будувати країну, разом робити неможливе і кожного ранку казати собі: „Я українець“. І я можу все!

Наша земля – неповторна, чарівна, незламна, неймовірна, дивовижна, казкова, чудесна, прекрасна. Якби не наша Батьківщина, людство могло б і не знати цих слів. Адже всі вони були вигадані для того, щоб описати Україну.

І сьогодні вона відзначає 28-му річницю Незалежності. За ці роки ми зробили найголовніше. Ми їх примножили. Зберегли незалежність і свободу. І бережемо сьогодні. Хтось – ціною власної свободи, а хтось – ціною власного життя. У цей важливий день ми віримо, що в українському календарі скоро з'явиться інша, не менш знакова дата. Конкретне число і місяць – неважливі. Бо це буде день, коли настане мир. І мій ранок починатиметься з sms-повідомлення: за минулу добу в Україні народилося 1,000 хлопчиків та 1,001 дівчинка.

З днем народження, Україно!
Слава Україні!

Україна святкувала...

(Закінчення зі стор. 1)

Почалася святкова Хода Гідності. Після неї розпочався Марш захисників України. Понад 10 тис. учасників пройшли з парку Тараса Шевченка на Майдан Незалежності. Попереду колони йшли матері і дружини загиблих бійців. Люди ставали перед ними на коліна, проводжали оплесками і вигуками: „Дякуємо“.

На Михайлівській площі Мольєнь за загиблими за незалежність України провів предстоятель Православної Церкви України Єпіфаній.

Також на головній площі був концерт, у якому брали участь п'ять оркестр, 18 піаністів, оперні зірки, народні артисти України.

Президентське урочисте прийняття з нагоди 28-ої річниці Незалежності відбулося у Маріїнському палаці. („Українформ“)

Свобода передбачає...

(Закінчення зі стор. 4)

тим, хто віддав усе. І усвідомлюємо, що відповідальність за майбутнє не лише за героями, але за кожним з нас.

Сьогодні багато українців на лінії зіткнення, у збіднілих селах та безіменних містах живуть у депресії, страху та тривозі. На це є багато причин: війна, окупація, знущання зі сторони ворога, бідність та корумпованість своїх, відчуження у містах, поділи у родинах, недовіра у особистих стосунках. Кожен може знайти виправдання, чому він втрачає надію чи сходить з дороги паломництва від страху до гідності. Проте, для всіх нас День Незалежності є передусім заклик до дії, до пошуку відповіді на виклики, що стоять перед нами. Ніхто не може бути вільним, відмовляючись від боротьби, сидючи, склавши лапки, не роблячи нічого. Свобода передбачає любов, служіння і відповідальність.

Тоді, 1991 року, з берегів Чарльз Рівер, я побіг, полетів, до України. Яким великим даром було бра-

ти участь у творенні нового суспільства, народженні нової країни. З якою радістю я долучався до позитивних перемін, що відбувалися протягом 28 років. Наскільки я пишаюся тим, що сім випускників Українського Католицького Університету стали членами нового парламенту. Як я молюся, щоб вони і їхні колеги чинили правильно.

Тепер, повернувшись знову до США, молюся разом з американцями і українцями, щоб ми були здатні зрозуміти, що Божа благодать є основою і структурою нашої свободи. Святкую в Філядельфії, колиці сучасної демократії, трибуні, з якої була проголошена американська незалежність, першій столиці США. Буду з вами, дорогі мої українці, духом, ділом і радістю. Нехай Дзвін Незалежності, що пробив тут, у Філядельфії, звучить від країни до країни, від серця до серця.

Нехай вдячність за дар свободи зміцнює нашу віру і відвагу. Нехай свідчення тих, хто віддає своє життя за волю, і тих, хто має сміливість жити вільно, буде для нас прикладом. Обіймімося як браття і сестри, розділяючи радість і мир, який дає справжня свобода. Будьмо!

О. Шульгин...

(Закінчення зі стор. 6)

ським студентством та багато зробив для допомоги українським емігрантам, здобувши офіційне визнання французьким урядом української національності, що мало надзвичайно важливе значення.

До 1927 року він був у Празі професором Українського Вільного Університету, у створенні якого взяв активну участь, та Українського Високого Педагогічного Інституту ім. Драгоманова. Були десятки наукових праць, збірники статей, які супроводжувались цінними документами. Великі монографії О. Шульгина були присвячені Франції. Перу О. Шульгина належать „Спогади“, що увійшли у виданий НТШ 1969 року „Збірник на

пошану Олександра Шульгина“.

20 листопада 1959 року Наукове Товариство ім. Шевченка й Українське Академічне Товариство організували відзначення 70-ліття О. Шульгина. Усі бажали йому здоров'я й успіхів та невмолима хвороба 4 березня 1960 року перервала його життя.

О. Шульгин був видатним учасником державного відродження України і українським політиком та єдиним українцем, що досягнув у 1930-ті роки міжнародні фундації. Його заслуги в царині української дипломатії надзвичайно великі. Він завжди вірив у майбутню незалежність батьківщини і не сумнівався, що настане час, „коли ми, – сказав він на ювілейних зборах 1959 року в Нью-Йорку, – святкуватимемо свої національні свята не на чужині, а на славному київському майдані“.

Світ вітає Україну

(Закінчення зі стор. 2)

Президента СКУ у 2008-2018 роках Євгена Чоля та Президента СКУ Павла Грода. Відзнакою Президента України Хрестом Івана Мазепи нагороджено Президента Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та Віце-президента СКУ Анну Кісіль. Слава Україні!“

Асоціація українських правників Америки: „З найглибшою повагою і щирою гордістю, Асоціація українських правників Америки вітає український народ, який продовжує мужньо демонструва-

ти свою гігантську моральну силу, проливаючи свою кров і жертвуючи своїм життям, щоб викувати справді вільну, національну і демократичну українську свідомість, яка є дане Богом правом кожного народу. Незважаючи на грім війни, рішучість українського народу за свободу буде прикрашено справжньою незалежністю. Слава Україні! Героям Слава!“

Дружина Посла України у Бразилії Фабіана Троненко разом із представниками української громади у цій державі підсвітили одне з семи чудес світу – пам'ятник Христові Відкупителі в Ріо-де-Жанейро в кольорі Державного прапора України.

„Еней“ прямує до Європи

23 серпня „Свобода“ розповіла про початок плавання працівника редакції Ігоря Пилипчука через Атлантичний океан на яхті „Еней“ до Європи. Нижче вміщено продовження його розповіді.

14 серпня, 10-ий день. До Азурських островів залишилося 1,254 милі. Де буде перша зупинка – Ilha das Flores чи Ilha do Corvo – ще не вирішив.

16 серпня. Вчора вітру майже не було. Зняв додатковий їб – передне вітрило, яке плянував використовувати при попутному вітрі. На жаль, він не завжди попутний. Сьогодні протилежний. 15-17 вузлів. Нагнав круті хвилі півтора метри висотою. Таке відчуття, що скачу на дикому коні.

17 серпня. До ранку сильний вітер стих. На цей раз прийшлося заплатити мито Посейдону – зникла одна з двох каністер з водою, що була прив'язана на носі човна. Вірогідно, прив'язка не витримала дикої скачки по хвилях. Відчуваю певну вину за собою за забруднення океану. Перевірив прив'язки іншої каністри з водою і двох з дизельним паливом. До середини дня вітер дув помірний, але небажаного напрямку. Кілька разів міняв галси (підвітрені сторони човна). Десь з третьої години напрям вітру дозволив тримати курс на схід.

Справді, це були літаючі риби. Краще сказати рибки, бо вони маленького розміру – трохи більші за колібрі.

Мав гостей – кілька метеликів, сіли на човен. Напевно, відпочити під час трансатлантичного перелету.

Сьогодні 13-ий день в морі. Всі ці дні були зайняті настройкою вітрильника, вивченням його характеру, навігаційних інструментів, які раніше не використовувалися так активно, поладження поломок, налаштуванням комунікаційних систем і т. п. Тільки тепер починаю сприймати незайману красу океану. Вона відрізняється від усього, що бачив раніше. Навіть від того, як океан сприймається з берега, або з пасажирського пароплава. Тут, крім хвиль на воді і хмар на небі, більше нічого нема. Таким чином, крім цих двох стихій, увагу не відволікають інші об'єкти, яких безліч на суші. В результаті, сприйняття зовнішнього оточення мимоволі і невпинно стає глибшим.

Починаю відчувати неймовірну потужність океану. Особливо по скачках по хвилях, коли човен кидало з сторони в сторону і зверху вниз як тріску. Хвилі створюють враження руху води. Але насправді вода не рухається, або

майже не рухається. Це енергія вітру, яка перейшла у воду, рухається через неї у вигляді хвиль (всі види енергії мають хвильову природу). Океан акумулює енергію і виступає, як її провідник.

Багато яхтсменів в більшій чи меншій мірі користуються моторами, якими обладнані всі вітрильники довжиною понад шість-сім метрів. Комп'ютерна програма, яка розраховує маршрут, також передбачає використання мотору, якщо швидкість менша, ніж чотири вузли. Я завжди скептично ставився до цього, аргументуючи цей погляд тим, що вітрильник для вітрил. Але сьогодні мушу підкоректувати такий підхід. Вітру нема ще з ночі. Без руху човен некерований, хвилі розвертають його паралельно до себе і розхитують досить сильно. Хвилі можуть бути досить високими, навіть, коли немає вітру, вони приходять з іншого місця в океані, де є вітер, або навіть шторм, подорожуючи на великі відстані. Англійською мовою це називається swell. Кілька годин розгойдування без руху – гірше, ніж шторм. До того, ще йде дощ цілий день, змиваючи кристали солі, що залишилися після того, як висохла солоня вода на палубі.

Мене вистачило на шість годин. Тепер йду з мотором, тримаючи човен керованим, чекаючи на вітер, і водночас заряджаючи батареї „Енея“ – через хмари сонячні панелі не працюють.

19 серпня. Умовно можна виділити чотири стани океану. Є добрий вітер (бажано потрібного напрямку), але ще нема хвиль. Це ідеальний стан – човен пливе швидко і рівно. Після того, як з'являється вітер, через певний час (приблизно кілька годин) наростають хвилі. Це вже гірше – є швидкість, але розгойдує, і деколи сильно. Ще гірше, коли вітер вщухає, а великі хвилі продовжують накопичуватися. Вітер наповнює вітрила і частково стабілізує човен, зменшуючи розгойдування. Крім того, рух, поступ, надає психологічної рівноваги. Розгойдування на хвилях без вітру можуть продовжуватися досить довго, якщо хвилі приходять з іншого місця, де дме вітер. Такий стан океану – серйозний іспит на витривалість. Але найбільший іспит – це коли немає вітру, ані хвиль. Якийсь час насолоджуєшся тишею, спокоєм і величною гладдю океану. Потім починаєш направляти різні неполадки, які важко зробити під час руху. Після цього готуєш смачний обід, що також складно зробити в русі. Затим берешся за книжку на якийсь час. А тоді починається чекання на вітер. І це може продовжуватися кілька днів. Всередині

Ігор Пилипчук посеред Атлантичного океану.

ні наростає психологічна напруга, з якою важко справитися. До певної міри її можна зняти, подзвонивши до когось, або подивитися фільм на комп'ютері – але це тимчасово. Коли є компанія – можна випити пляшку вина, поговорити. Але знову ж таки – це тимчасово. Якщо не вміти керувати чеканням – це проблема, особливо для сучасних мореплавців-одиночників, які живуть у суспільстві „instant gratification“ – коли, натиснувши кнопку на комп'ютері, можна моментально поладити якусь справу, а за сім-вісім годин перетнути океан. Тимчасова відсутність інтернету викликає подібне роздратування і внутрішню напругу, як і відсутність вітру. А коли приходить, нарешті, довгоочікуваний вітер і човен рухається під всіма вітрилами – охоплює неймовірна радість і відчуття щастя. Але чому мій внутрішній стан залежить від присутності або відсутності вітру? Два тижні замало, щоб відповісти на це питання.

20 серпня. Вітру не було вчора і цілу ніч, човен гойдало весь час. Під час гойдалки човен перевертається з боку на бік і вітрила при цьому хлопають, працюючи як звукові мембрани. Щоб заощадити нерви і вітрила від непотрібного зношення, я скинув передне і основне. О шостій годині ранку вийшов на палубу оглянути ситуацію довкола, де на мене чекала несподіванка – галіард (мотузка, якою піднімають вітрило) знов закрутився довкола радарного рефлектора (простого пристрою, зробленого з металевих пластин всередині круглої пластикової бочки) на щоглі, так само, як це було біля Монток Поінт. Це означає, що знову треба лізти наверх. Перший раз

була можливість стати на якір. На цей раз на мене чекало задоволення висіти, як мавпа на пальмі, на висоті 40 футів над рівнем моря, розхитуючись з амплітудою сім-вісім футів у різні боки, і обіймаючи щоглу міцніше, ніж кохану жінку.

Через годину вітрило було підняте, а я з кількома синцями і почуттям виконаного обов'язку зібрався пити ранішню каву, коли в 50 футах з лівого боку від „Енея“ (port side) видихнув великий кит. Я бачив тільки спину, з чого можу судити про його розміри. Напевно можу сказати тільки те, що він забув зранку почистити зуби.

21 серпня. Швидкість вітру сягає понад 30 вузлів, висота хвиль – понад один метр. Але погода гарна. Коли „Еней“ занурюється носом в чергову хвилю і вибиває з неї хмару бризок, з'являється райдуга.

Такий вітер триматиметься до півночі, потім почне стихати, а завтра, згідно з прогнозом, буде безвітря.

Все, що могло перелетіти з навітряної сторони на протилежну, вже перелетіло, і я більше не піклуюсь збиранням речей з підлоги. Вчора зловив першу рибу, але маленьку, може з фут. Думав тримати як наживку для більшої риби, але коли взяв її в руку, риба почала щось говорити. Може не зовсім говорити, але видавати якісь звуки. Кажуть „мовчить як риба“. Ця не мовчала. Відпустив.

Тепер темніє рано, а вчора ще й місяць сховався за хмари. Десь о восьмій вечора ми з „Енеєм“ запливли в стадо китів. Нічого не було видно, але чути видихи і сплески з усіх сторін. Правду кажучи, я відчув полегшення, коли ми звідти вибралися – краще на них дивитися здалеку.

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Ліцензований продавець страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3035

e-mail: mdrich@unamember.com

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.

Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave

Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3

Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

СКОРИСТАЙТЕСЯ
МОМЕНТОМ!

НАЙНИЖЧІ
ВІДСОТКИ
ЗА ТРИ РОКИ!

Love
Low
Rates

БЕЗКОШТОВНЕ ШВИДКЕ
ПОПЕРЕДНЄ СХВАЛЕННЯ ПОЗИКИ.
ШВИДКЕ ОТРИМАННЯ МОРТГЕДЖУ.
БЕЗОПЛАТНА АПЛІКАЦІЯ.

ТАКІ НИЗЬКІ ЯК
3.000% RATE
3.077% APR

Federally insured by **NCUA**

Mortgages available only for the following owner-occupied properties: single family residences, qualified condominiums or multi-family structures with no more than four units and up to 80% LTV. Mortgages with down payments as low as 5% (up to 95% LTV) are available only for the following owner-occupied properties: single family homes and multi-family structures up to 2 units and will require private mortgage insurance (PMI). Subject to approval of application. The stated Annual Percentage Rates (APRs) are all based on \$100,000 mortgages, except for the Fixed Rate Jumbo Portfolio Mortgages which are based on \$484,350 mortgages. For example, a \$100,000 15 Year Fixed Rate Purchase mortgage with an 80% LTV will have a 3.077% APR and the repayment schedule will be 180 monthly payments of approximately \$691. Monthly payment amount does not include any property taxes, and/or insurance premiums; the actual payment will be greater when such items are included. Mortgages available only to members and only in designated geographic locations. All Selfreliance FCU loan programs, rates, terms and conditions are subject to change at any time without notice. Offer may be withdrawn at any time. Subject to approval of application. Please call our mortgage department toll free at 1.888.222.8571x283 for current offers, rates and terms.

Home Office: 2332 W. Chicago Ave., Chicago IL 60622, 773-328-7500

Extended phone support available 888.222.8571

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656

773-589-0077

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106

973-373-7839

26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091

586-757-1980

136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067

847-359-5911

558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306

201-795-4061

11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212

313-366-0055

302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108

630-307-0079

60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

973-887-2776

7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322

248-487-0330

Прем'єр Б. Нетаньягу...

(Закінчення зі стор. 1)

літака; керував політичним відділом Посольства Ізраїля у Вашингтоні, представляв свою державу в ООН. У 1988 році обраний депутатом Кнессету від „Лікуду“ (в перекладі – „Солідарність“), у зформованому цією партією уряді зайняв пост Міністра закордонних справ. Відтоді почався його бурхливий політичний злет: у 1993 році Б. Нетаньягу очолив „Лікуд“ і парламентську опозицію, у 1996-му перемиг у прямих виборах і став дуже успішним прем'єром, домігшись значного зменшення бюджетного дефіциту і збільшення закордонних інвестицій в ізраїльську економіку.

Добре знаємо, що Ізраїль живе в умовах безперервної боротьби за виживання і територіальну цілісність, залишаючись, всупереч тяжким обставинам, острівцем демократії і добробуту на всьому Близькому Сході. Однак, питання миру та війни роблять край напруженою і його внутрішню політику. Як і скрізь у світі в подібному випадку, на владу в Єрусалимі претендують і „яструби“, і „голуби“. Історична пам'ять євреїв зберігає в собі великі застереження щодо слова „націоналізм“, тим часом саме тут, у цьому понятті, проходить лінія між перспективою життя і перспективою небуття. У своїх багатьох книжках Б. Нетаньягу глумачить націоналізм як „центрально рушійну силу“ і заперуку захисту держави і нації.

У квітні цього року в Ізраїлі відбулися позачергові парламентські вибори, але „Лікуд“ дістав на них лише 35 мандатів з усіх 120. Б. Нетаньягу вже п'ятий раз очолив уряд, та все ж, за всього свого величезного досвіду, так і не зміг зформуванати коаліційну більшість. Тому 17 вересня знову відбудуться позачергові вибори до Кнессету.

Очікується, що цього разу вони

будуть особливо напруженими у зв'язку з тим, що Генеральний прокурор Ізраїлю Авіхай Менделблит має намір звунувати Б. Нетаньягу у нечесності і зловживанні суспільною довірою. Зокрема йдеться про дорогі подарунки, котрі Б. Нетаньягу прийняв з рук голівудського продюсера Арнона Мілчена. Сам Б. Нетаньягу відкидає ці підозри, вважаючи їх „полюванням на відьом“ з боку лівих політиків та відповідних засобів масової інформації. Отож не виключено, що подальша політична кар'єра цього справді історичного діяча може виявитися під загрозою.

У цьому світлі можемо й розглядати теперішню візиту Б. Нетаньягу до Києва. Так, вона безперечно виявиться корисною для України і персонально для Президента В. Зеленського. Обидві держави роблять позитивні зустрічні кроки. Ще минулого року було досягнуто Угоду про зону вільної торгівлі між Україною та Ізраїлем. У теперішніх переговорах, як повідомив В. Зеленський, ішлося про поглиблення співробітництва, зокрема на стратегічних напрямках української політики – в питаннях національної безпеки і захисту територіальної цілісності України. У цьому розумінні Ізраїль може подати Україні особливо цінну науку.

Достойно підкреслення, що Президент В. Зеленський закликав Ізраїль визнати Голодомор в Україні 1932-1933 років геноцидом.

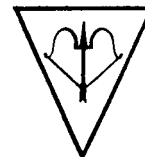
Але і для Б. Нетаньягу візита до Києва може істотно допомогти йому під час вересневих виборів до Кнессету. Вихідців з України в Ізраїлі, звісно ж, менше, ніж з Росії і решти СРСП, та все одно немало – кажуть, що їх принаймні пів мільйона. І вони не байдужі до України та її долі. Більше того, сьогодні далеко не всі вихідці з Росії в питанні війни на українському сході стають на бік агресора. Володимир Путін і в самій Росії повільно, але невпинно втрачає авторитет і вплив, то й в очах зовнішнього світу йому вже не довго залишатися хвацьким „мачо“.

Щодо витівки Першої леді Ізраїля на лєтовіщі під час прибуття до Києва, то цьому передували деякі події, котрими можна якось пояснити її некоректний вчинок. Виявляється, що ще в літаку пані Сару Нетаньягу обурило не найкраще обслуговування, тому з літака вона вийшла знервованою. Колишній консультант Б. Нетаньягу Бернні Брискін у розмові з журналістами розповів, що пані Сара вже не один раз виказувала на людях свою невірноваженість, і не один раз це шкодило її знаменитому чоловікові, зокрема під час виборів.

Але це вже Нетаньягова родинна проблема, а не наша.

З великим смутком ділимося з пластовим братством сумною вісткою, що 8-го червня 2019 р. Б. відійшла на Вічну Ватру наша членка

СВ. П.

ІРЕНА ВЕРБИЦЬКА

Покійна була активним членом нашого пластового племені „Перші Стежі“ і пластовою виховницею.

Похоронні відправи відбулися в Нью-Йорку 14-го і 15-го червня 2019 р.

Покійна похована на цвинтарі Святого Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Родині складаємо щирі співчуття.

Вічна їй пам'ять!

„Тихо спи без тривоги, тут є Бог...“

Пластове плем'я „Перші Стежі“

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПAM'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

VARSHAVSKY MONUMENTS

862-812-7086

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту

Індивідуальний дизайн

Гравірування на граніті

Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

Шановні читачі! Жалібні повідомлення з приводу відходу своїх близьких і друзів просимо висилати на електронну адресу відділу оголошень „Свободи“: advertising@ukrweekly.com

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

TEL. 908-722-3130

FAX 908-253-0027

TOLL FREE 800-458-5467

kulinskimemorials@msn.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 колорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від С. Бавнд-Бруку, Н, Дж.

UNA CELEBRATES
125
YEARS

SHUMKA
UKRAINIAN SHUMKA DANCERS

VASYL POPADIUK

WOMEN'S BANDURA ENSEMBLE OF NORTH AMERICA

SATURDAY, NOVEMBER 2, 2019

DOORS OPEN AT 5:00 PM ♦ SHOW STARTS AT 5:30 PM

DOLAN PERFORMANCE HALL
THE COLLEGE OF ST. ELIZABETH
2 CONVENT ROAD, MORRISTOWN, NJ 07960

TICKETS AVAILABLE STARTING AUGUST 1, 2019
TO PURCHASE TICKETS VISIT WWW.PURPLEPASS.COM/UNA125